

ועדה לפיגור אלימות

כ"ג אב תשפ"ד
27 אוגוסט 2024
סימוכין: 2024-0103-801

דוח משיבה מספר 1 של הוועדה לפיגור אלימות שהתקיימה ביום חמישי, ד' באב תשפ"ד (08.08.2024)

השתתפו:	מר אדיר שוורץ גבי לורה ורטון מר אילן ששון	סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר ועדת פיגור אלימות חברת הנהלה מנהל אגף אכיפה ושיטור עירוני
לא השתתפו:	מר צביקה אסולין מר איציק לארי מר יואב זימרון מר גיל ריבוש מר עוזי חן גבי יעל גבאי מר מאיר מלכה גבי אווה שמש	חבר הנהלה מנכ"ל העירייה ראש מינהל חינוך ראש מינהל שירותי קהילה מנהל אגף חירום וביטחון מנהלת אגף הרווחה יועץ לענייני אזרחים ותיקים בעירייה מנהלת התכנית לביטחון הקהילה
נכחו:	מר אריאל בזיז מר דור לוי מר תומר בן ציון גבי מוריה אברהם גבי ציפורה לוי מר אלי אברהם עו"ד דן בן טל גבי רון מאיר מר גלעד הלל רפ"ק דותן גרילק גבי מוריה רודל סילפן גבי אדוה מובשוביץ גבי אריאלה בר עו"ד צליל לוי	חבר הנהלה חבר הנהלה ממונה על ביטחון קהילתי, אגף חרום וביטחון מ"מ מנהלת התוכנית לביטחון קהילתי ומערך החירום המינהלי, אגף פדגוגיה מנהלת יחידה לטיפול בנשים ואלימות, אגף רווחה מנהל מחלקה בכיר לפיתוח וידע מקצועי, אגף פדגוגיה ראש צוות בכיר ליעוץ לאגפים, אגף היועמ"ש עוזרת לסגן ראש העיר, אדיר שוורץ עוזר לסגן ראש העיר, אדיר שוורץ קצין נוער מחוז ירושלים מנכ"לית המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות מנהלת מחוז ירושלים וש"י הרשות הלאומית לביטחון קהילתי נציגה מטעם ארגון משפחות נרצחים ונרצחות נציגה מטעם המועצה לשלום הילד

ועדה לפיגור אלימות

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה - מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה
מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה, פתח את הישיבה וברך את הנוכחים.
2. סקירה משפטית - עו"ד דן בן טל, יועמ"ש הוועדה
הוחלט כי הקוורום לפתיחת הוועדה יהיה כדלקמן:
פתיחה – בנוכחות שליש מחברי הוועדה, קרי 5 חברים לפחות.
לאחר 15 דקות – נוכחות יו"ר הוועדה ושני חברים לפחות.
3. סקירה לשנת 2024 בנושא מיגור האלימות
 - א. רפ"ק דותן גרילק, קצין נוער מחוז ירושלים
רפ"ק גרילק סקר את מקרי מעורבות המשטרה באירועי עבריינות נוער בעיר. בנוסף, הציג את נתוני פתיחת התיקים במחוז ירושלים וציין כי ניכרת מגמת ירידה בשנים האחרונות בכמות המעצרים, ובתיקים שנפתחו לחקירה ולהגשת כתבי אישום.
 - ב. מר תומר בן ציון, ממונה על ביטחון קהילתי באגף חרום ובטחון
מר בן ציון הסביר כי קיים מערך עירוני המפעיל מגוון של כלים, כגון: מערכת כריזה במרחב הציבורי, מצלמות אבטחה ועוד אשר מטרתם להתמודדות עם אלימות, הגברת הביטחון, מניעת ונדליזם ושמירת הסדר במרחב הציבורי.
 - ג. מר אילן ששון, מנהל אגף אכיפה ושיטור עירוני
מר ששון סקר את עבודת האגף וציין כי העירייה על יחידותיה פועלים במגוון דרכים באכיפת עבירות במיגור האלימות ברחבי העיר. הפעולות מבוצעות בעזרת: ניתוח נקודות חמות, השקעת כוח אדם ומשאבים למניעה וחשיפה, סיורים יזומים במרחב הציבורי, סיורי ביטחון וסגירת אתרים ומבנים מוזנחים.

מר ששון המליץ כי יש לשפר את מערך האכיפה ושיתוף פעולה בין גופי האכיפה ורשויות החוק, וכן יוזמות מקומיות ומערך ההסברה שישמר/יחזקו את מיגור האלימות בעיר.

מצ"ב מצגת.
4. סקירה לשנת 2024 בנושא מיגור האלימות בהיבטי חינוך, רווחה וקהילה
 - ארגונים אזרחיים:
 - א. גב' אריאל בר, נציגה מטעם ארגון משפחות נרצחים ונרצחות, סקרה את עבודת הארגון העוסק בסיוע וליווי משפחות של קורבנות רצח שנרצחו על לא עוול בכפם, ובהעלאת מודעות והסברה בעיקר עם בני נוער בסיכון, ועל תרומתו לקהילה.
מצ"ב מצגת.

ועדה לפיגור אלימות

ב. גבי צליל לוי, נציגה מטעם המועצה לשלום הילד, סקרה את פעולות הארגון וציינה כי הארגון נתמך על ידי מערך מתנדבים, המסייעים בייצוג פרלמנטרי וליווי ילדים בכלל המגזרים.

ג. גבי מוריה רודל סילפן, מנכ"לית המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות, סקרה את פעולות הארגון ועבודתו המספקת מעטפת הוליסטית לנשים. גבי רודל סילפן ציינה כי מתקיים שיתוף פעולה עם המשטרה ועם ארגונים נוספים הפועלים בתחום.

פנים העירייה:

א. ציפורה לוי, מנהלת תחום אלימות במשפחה באגף הרווחה, סקרה את השינוי המתבצע בארגון בנושא המאבק באלימות במשפחה. עד היום פעלו בעיר 3 מרכזים למניעת אלימות: ויצ"ו – לאוכלוסייה הכללית, יד שרה – לאוכלוסייה החרדית ומרכז נוסף במזרח העיר.

גבי לוי ציינה כי העירייה פועלת לאגד את כל הפעילות בנושא תחת הרשות, ולכן שני המרכזים במערב העיר, ויצ"ו ויד שרה, ייסגרו.

ב. גבי מוריה אברהם, מ"מ מנהלת התכנית לביטחון קהילתי, ציינה כי האגף פועל בתוך בתי הספר בשיתוף פעולה עם המשטרה וקידום נוער, במטרה לצמצם התנהגויות אנטי סוציאליות לאלימות. בנוסף פועלים במרחב הציבורי בשיתוף עם סיירות הורים, ובמזרח העיר.

5. סיכום - מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר, מ"מ יו"ר הוועדה

מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה, הדגיש כי המטרה של הוועדה היא להקים את הרשת לקידום הטיפול בנושאים שעלו בדיון ולקיים שיתוף פעולה עם הגופים השונים הרלוונטיים. על מנת להגדיל את הסנכרון עם החברה האזרחית, ובהמשך להעמיק בנושאים שעלו בדיון.

מר שוורץ הודה למשתתפים על הדיון הפורה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

אדיר שוורץ
סיעת התעודות בירושלים

סגן ראש העיר
מ"מ יו"ר הוועדה

וועדה למיגור אלימות נתוני תיקי נוער מחוז ירושלים

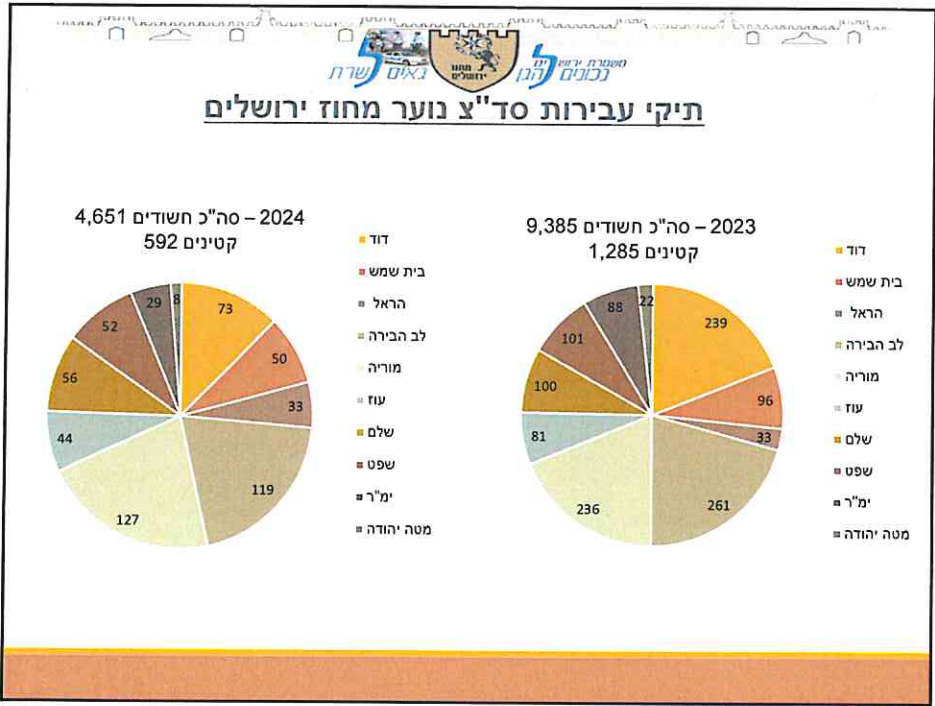
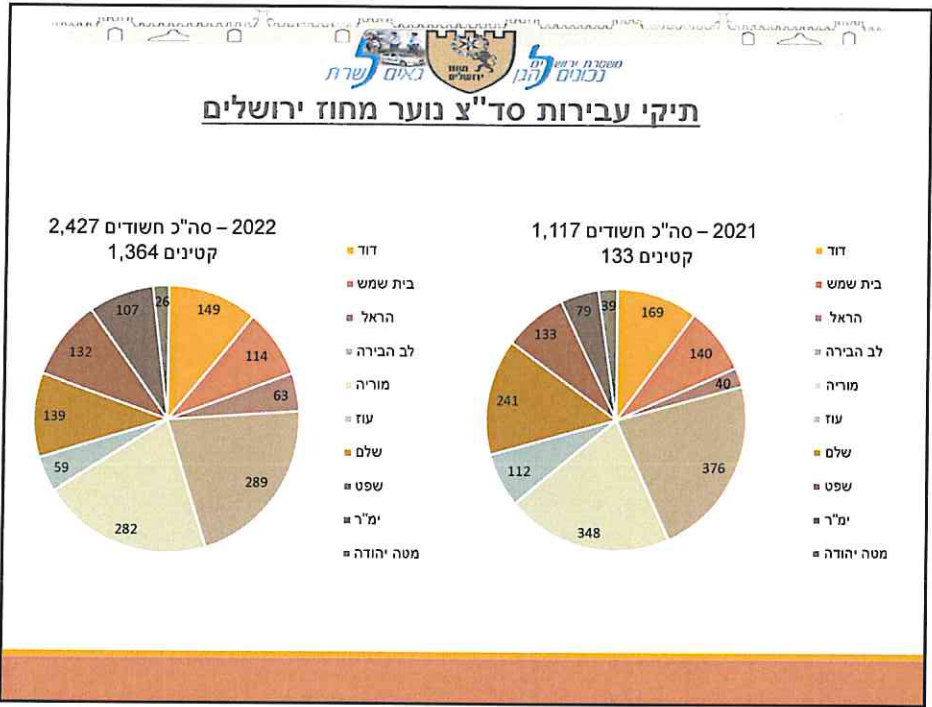
1

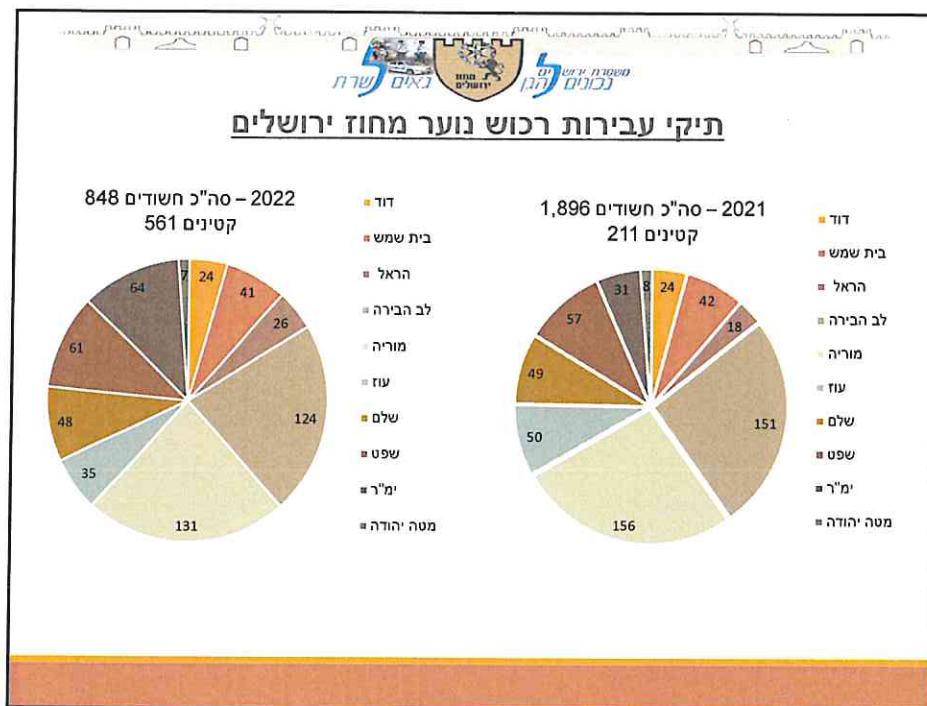

נתוני פתיחת תיקים מחוז ירושלים

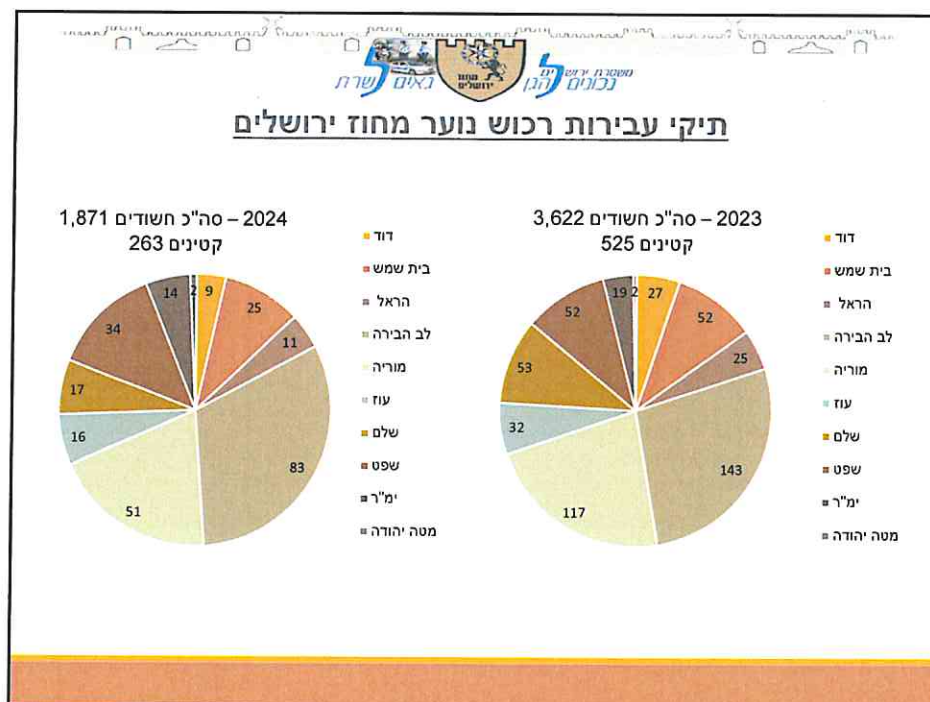
2024		2023		2022		2021		פתיחת תיקים
נוער	כללי	נוער	כללי	נוער	כללי	נוער	כללי	סיווג
60	797	153	1352	295	1327	188	1163	ימ"ר
555	4571	1099	8657	1360	8899	1560	10335	מרחב ציון
264	2033	507	3959	559	4051	792	4989	מרחב קדם
105	658	309	1495	246	1354	246	1424	מרחב דוד
18	220	41	466	77	551	61	753	מטה יהודה
1002	8279	2109	15929	2537	16182	2847	18664	סהכ תיקים מחוז י-ם

2

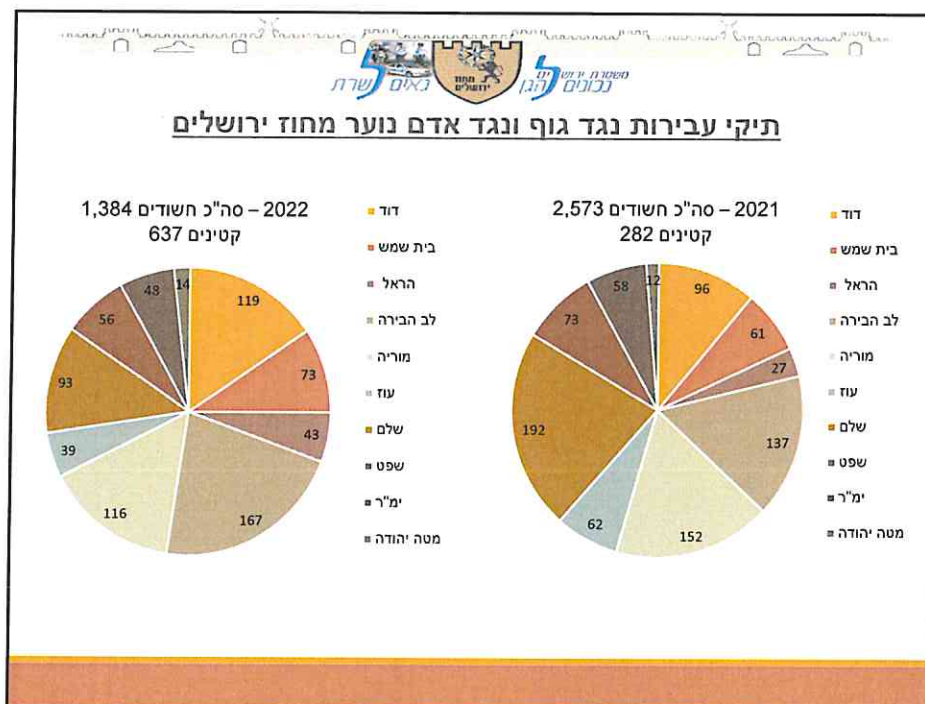

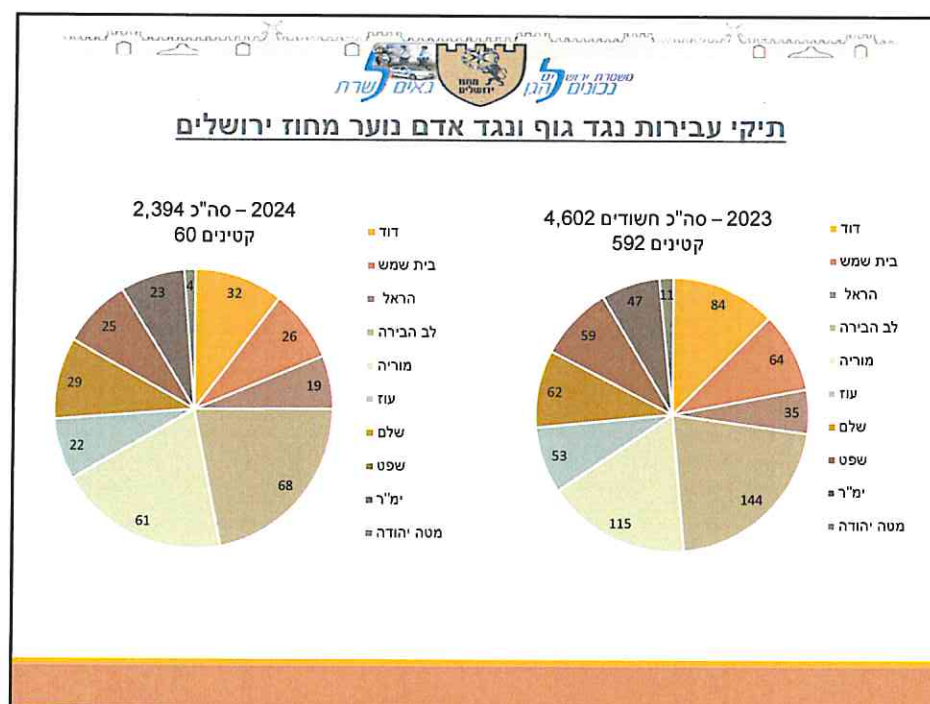
5

6

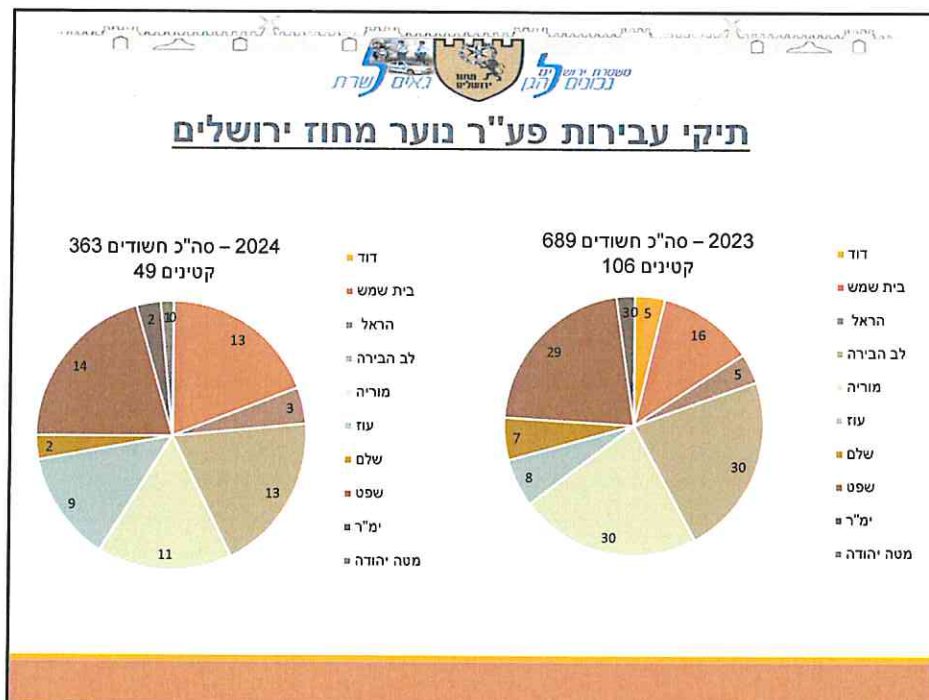
7

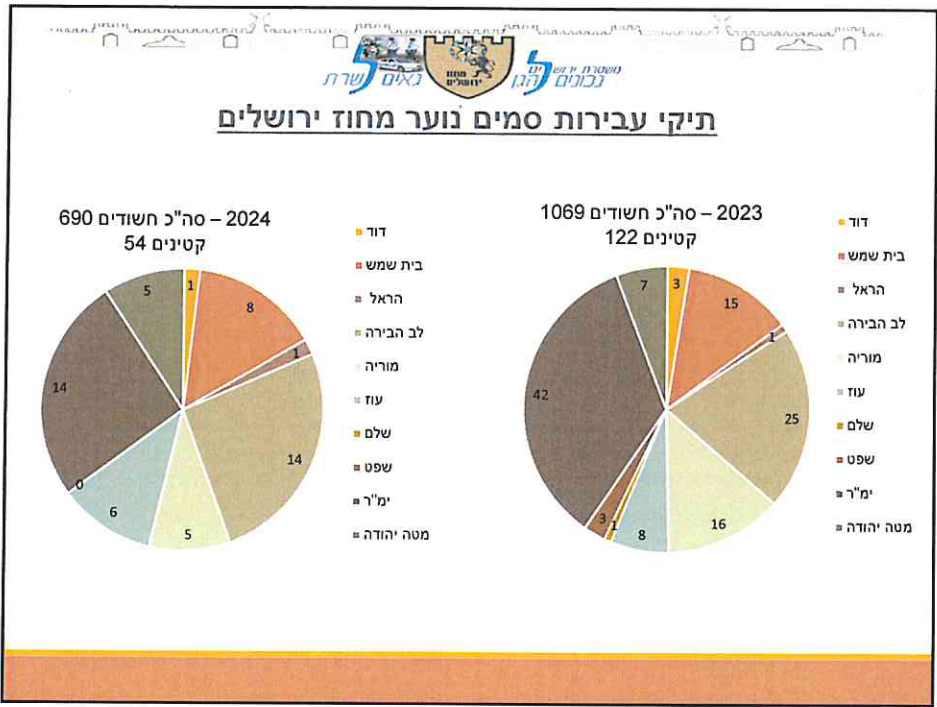
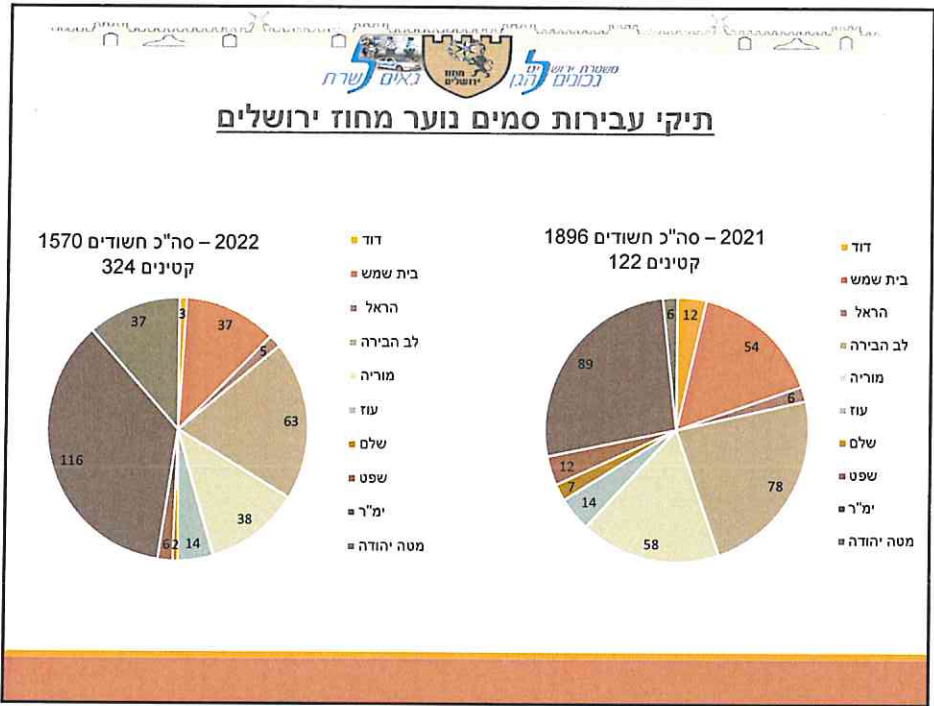
8

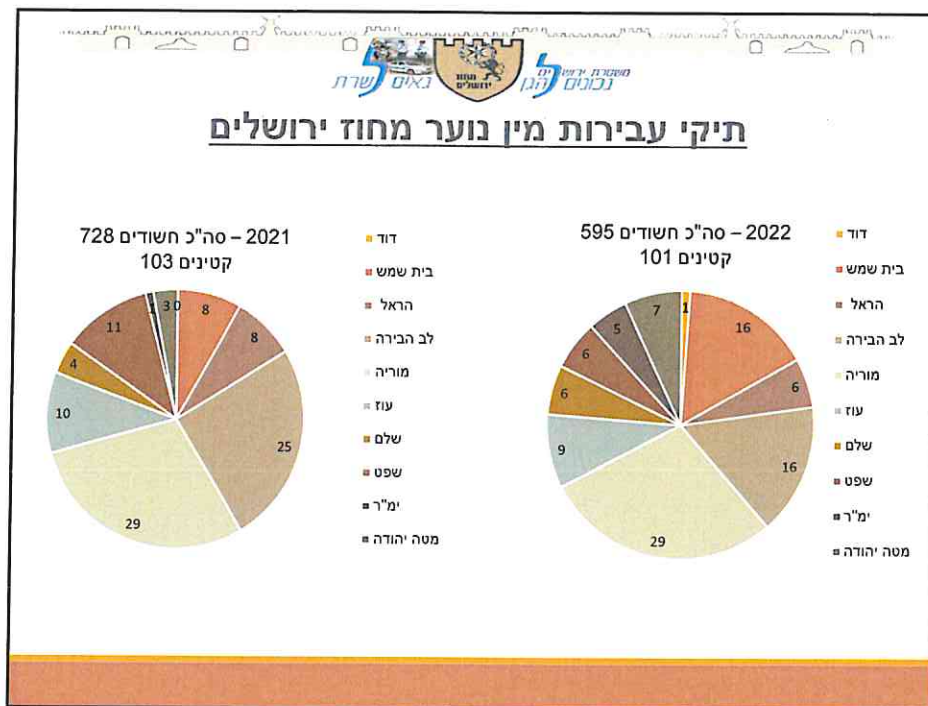

9

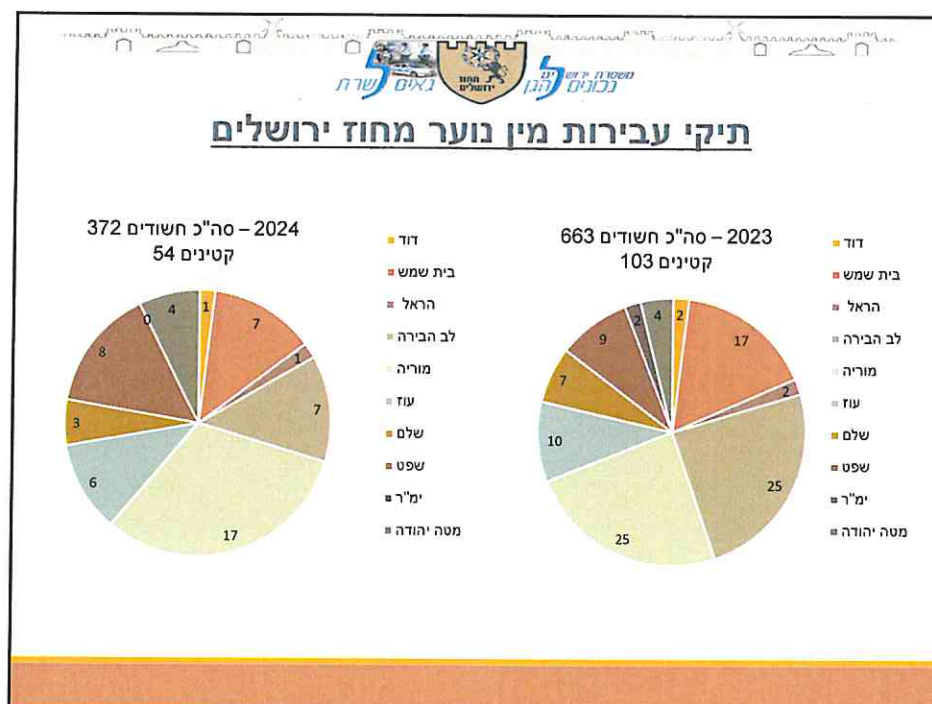

10

13

14

		
פעילות מניעה לחודשי הקיץ		
תחנה	פרויקט	הערות
לב הבירה	פנימיית בית הצייר	שכונת רמות
מוריה	מעון מסילה	
שלם	פרויקט ה 30	פרויקט משותף לקידום נוער עיריית ירושלים, פרקליטות מחוז ירושלים, שירות מבחן לנוער
שפט	עמותת סח"י - סיירת חסד יחודית,	משותף עם העמותה הפעלת בני נוער בסיכון, ביצוע פעולות משותפות.
עוז	פנימיית בית הצייר	שכונת ארנונה
ימ"ר ירושלים	בית הצברית	צעירות בסיכון, ליווי ותמיכה.

15

16

שותפים :
משט

נחון

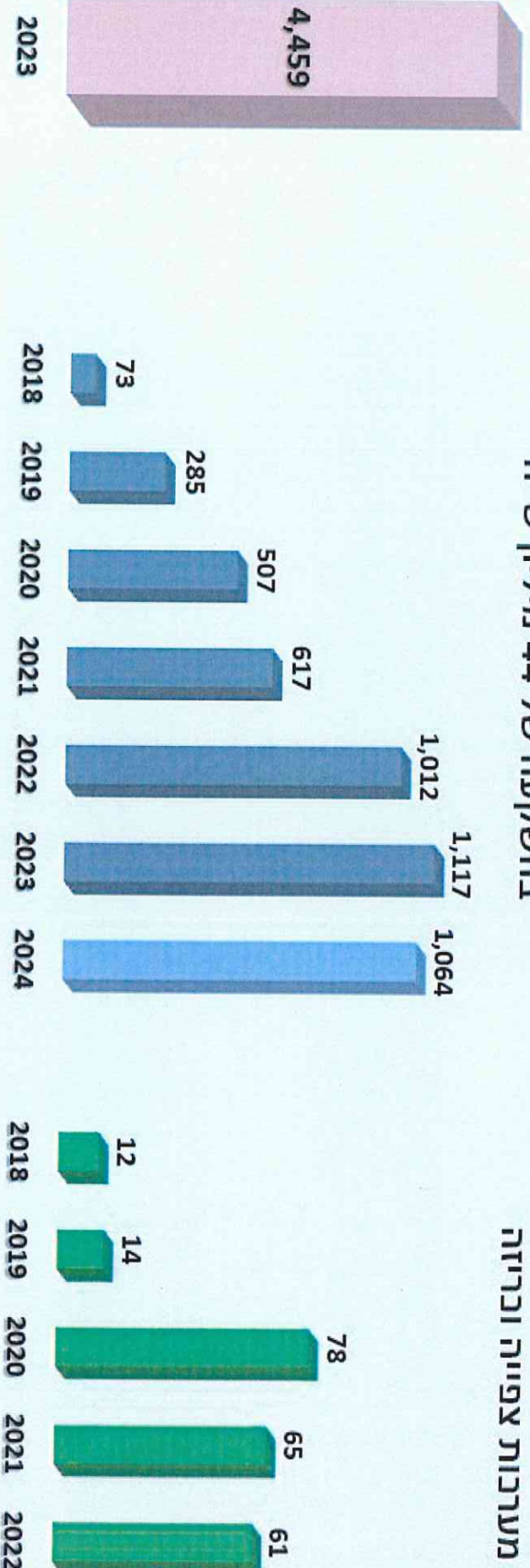
שם התוכנית – הקמת מערכות צפיה במרחב הציבורי

היעד: הגברת הביטחון, מניעת ונדליזם ושמירת הסדר במרחב הציבורי

איתור אירועים במוקד

בחומש האחרון הותקנו 3,765 מצלמות
בהשקעה של 44 מיליון ש"ח

אתרים במרחב הציבורי
ומערכות צפייה וברזזה

עיריית ירושלים - משל"ט תצפיות וביטחון עירוני מינהל תיפעול | אגף חירום וביטחון

חודשים

ימים

שבועה

חבנע

סוג אחר

אחרים

הכל

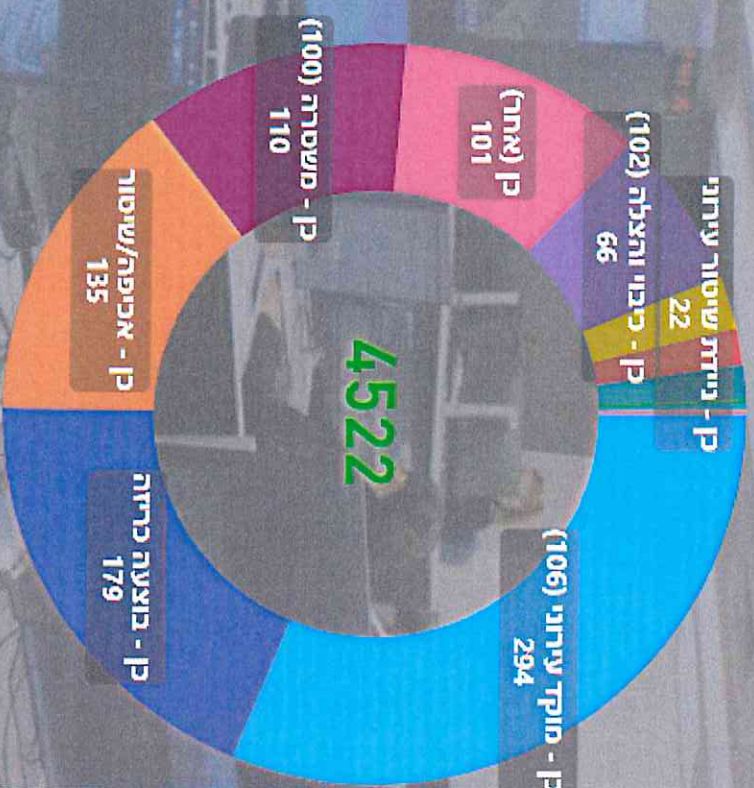
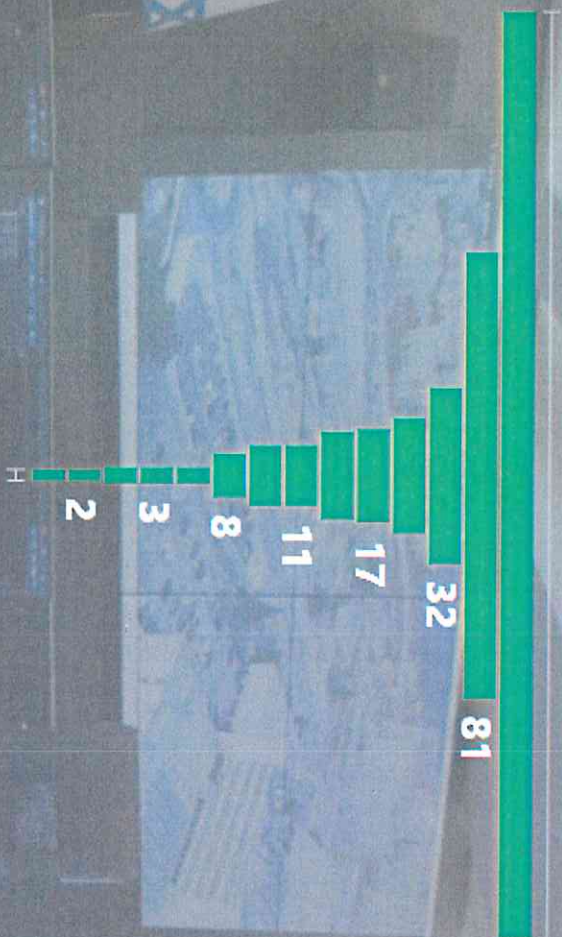
הכל

הכל

הכל

ר.רויות בחירה מרובות

הכל

הפעלת כריזה והמשך טיפול באיתורי מצלמות

דיון על מיגור אלימות

אילן ששון – אגף אכיפה ושיטור עירוני

וועדה למיגור אלימות – אוגוסט 2024

"כבוד האדם הנו ערך בסיסי במדינת ישראל ועלינו לכבד כל אדם, לא לפגוע בגופו ובכבודו.. אחריות זו מוטלת על כולנו כבני אדם ועל המדינה כלפינו"
(חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, 1992)

אגף אכיפה ושיטור עירוני מיגור אלימות – רקע ואבני דרך

- אחת מאבני הדרך של אגף אכיפה ושיטור עירוני, ושל השיטור העירוני בפרט, הינה לסייע ולהיות פורצי דרך במיגור תופעת האלימות ברחבי העיר ירושלים.
- לשם כך, צוותי השיטור העירוני מטעם אגף האכיפה מבצעים מספר פעולות בשגרה:
 - ניתוח נקודות חמות והשקעת כ"א ומשאבים למניעה וחשיפה.
 - סיורים יזומים ואכיפה במרחב הציבורי ובמקומות הומי קהל (שוק מחנה יהודה, פארקים, גנים ציבוריים וכדומה).
 - סיורי ביטחון (שיפור תחושת הביטחון הקהילתי והאישי של תושבי העיר ומבקריה במרחב הציבורי ע"י הפעלת מערך משולב של אגף אכיפה ושיטור עירוני ואגף חירום וביטחון, 24/7 כל ימות השנה, לביצוע סיורים והגברת נוכחות בכל רחבי העיר ובדגש על שכונות תפר, אזורי סיכון ואתרים מרכזיים במרחב הציבורי, ומענה לאירועים לרבות תגובה לאירועי מוקד התצפיות).
 - סגירת מאתרים ומבנים מוזנחים אשר משמשים לפלפורמה לאלימות ופשיעה.
 - שולחנות עגולים (מצע לדיון וסיעור מוחות עירייה/משטרה/ועדי קהילה/נציגי תושבים)

אגף אכיפה ושיטור עירוני

מיגור אלימות – שיתופי פעולה

- שיטור עירוני
- רוחה (דוגמא : בעת איתור קטין אשר צורך אלכוהול – פועלים לפי נוהל מסודר של עדכון גורמי רוחה – עדכון ההורים – שליחת עו"ס לשטח – חשיבה על המשך ההליך וכו').
- קידום נוער
- סירת הורים
- מינהלים קהילתיים

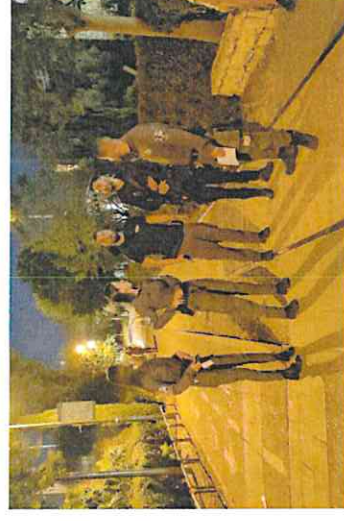
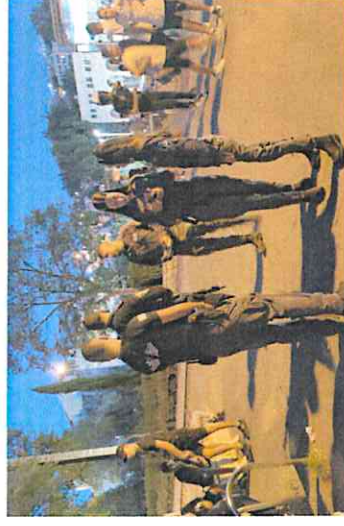

אגף אכיפה ושיטור עירוני מיגור אלימות : דוגמא לחיזוק המשילות ותחושת הביטחון בפארק המסילה

במסגרת הגברת תחושת הביטחון בציר פארק המסילה, השיטור העירוני מקיים בחודשי הקיץ פעילות מוגברת שכוללת סיורים רגליים וממונעים, הפעלת צוותים סמויים, הפעלת אמצעים טכנולוגיים (כולל רחפן) ועוד. הדגש הוא מניעת הטרדות של מבלי הפארק, מניעת וונדליזם ואלימות.

דוגמא לדו"ח יומי של פעילות הצוותים בשטח: 3 דוחות תנועה, 1 דו"ח איכס"ה, 5 בדוקאים, 1 דוח עירייה, 4 אירועי מוקד, 6 שפיכות אלכוהול, 62 חשודים, 12 רכבים, 8 קטנועים, 1 מעוכב בגיר ב.מ החזקת סמים.

דו"ח זה מעיד על הפעילות הענפה והמיקוד בנושא של חיזוק תחושת הביטחון.

אגף אכיפה ושיטור עירוני מיגור אלימות : דוגמא לסיוע באיתור צעירה נעדרת ביער מיר

בתאריך 04/08/2024 התקבל אירוע על נעדרת בת 14 באזור יער מיר. צוותי שיטור עירוני החלו בסריקות נרחבות באזור היער. עת הגעתם למקום - מצאו אוהל אשר הוקם ללא אישור, בו היו 4 בחורים צעירים. בתחילה הם הכחישו היכרות עם הצעירה וטענו שהם לבדם במקום, אולם הצוות התעקש לבדוק ולסרוק את המקום אשר היה מוזנח עם מלא פסולת מסביב. בתוך האוהל נמצאו 2 צעירות בנות 14 תחת השפעת סמים (אחת מהן הנעדרת). הבנות נלקחו לתחנה, נרשם לבעל המקום דו"ח וקיבל הודעה על פינוי המקום תוך 24 שעות.

אגף אכיפה ושיטור עירוני מיגור אלימות : דוגמא לסגירת פיר מערה מוזנח ברמות אשר שימש לפלטפורמה לאלימות ופשעה

לאחר שהתקבלו מספר תלונות על נערים ששותים ומתפרעים בפיר של מערה מאולתרת ברחוב צונדק בשכונת רמות, צוות השיטור העירוני (בש"ת"פ מלא עם יחידה תפעולית), הגיעו למקום, פינו את הנערים פיזית מהמקום ובוצע איטום מיידי של פתח המערה. בכך נמנעו המשך העבירות של שתיית אלכוהול במרחב הציבורי ושל תופעת האלימות באזור.

מיגור אלימות : דוגמא להחרמת טרקטורון מסכן בגן נחל צופים

בתאריך 01/05/2024, במהלך משמרת ערב באזור נחל צופים, הבחינו צוותי השיטור העירוני בנהג טרקטורון אשר עם הטרקטורון שלו בתוך שטח הגן. הנ"ל הבחין בצוות וסטה עם הטרקטורון לצד ימין לכיוון היער והתהפך איתו (בלא מרדף). הצוות סייע לו לקום וביקש ממנו להזדהות, אולם בתחילה סירב לעשות זאת. לאחר שהסכים נאמר לו שהכלי מוחרם, ולאחר דין ודברים בשטח ניסה לברוח מהמקום, הוזמנה נידת משטרתית לבדיקה.

מיגור אלימות : דוגמא לאכיפה כנגד טרקטורון שנסע על הכביש

בתאריך 05/01/2024 צוות שיטור עירוני ביצע אכיפה בדרך יצחק מודעי 1 בגבעת משואה כנגד נהג טרקטורון אשר נסע על כביש ראשי בצורה מסכנת חיים.

מיגור אלימות : דוגמא לתפיסת והחרמת אמצעי לחימה

מאז פרוץ המלחמה, השיטור העירוני מבצע פעולות יזומות למניעת פח"ע ואלימות ברחבי העיר. במהלך הפעילות נתפסו כלי נשק קרים ואמצעי לחימה מגוונים אשר יכולים לשמש את המפגע הבודד לביצוע פגיעים בגזרת ירושלים והסביבה. האמל"ח שנתפס הוחרם והושמד.

מיגור אלימות : דוגמא לתפיסת כדורי אקדח במחסום היזמה

בעת חיפוש ברכב במחסום אשר הוקם ע"י צוותי שיטור עירוני באופן יזום במחסום היזמה, נתפס ברכב כמות מסחרית של כדורי אקדח 9 מ"מ. נהג הרכב נתפס במקום והועבר לחקירת שב"כ, והכדורים נתפסו ע"י המשטרה.

מיגור אלימות : דוגמא לתפיסת נשק חם בדרך בר לב

במהלך הקמת מחסום בדרך בר לב בעקבות אירועי ה-7/10, נצפה אופנוע אשר נסע בצורה מחשידה לעבר המחסום. צוות שיטור עירוני ביקש מהנהג לעצור, ובמהלך החיפוש החשוד ניסה לשלוף אקדח אשר היה מוחבא במכנסיו. הפקחים השתלטו עליו ומנעו ממנו לשלוף את הנשק ולהשתמש בו. החשוד והציוד המוחזרם הועברו לתחנת לב הבירה.

מיגור אלימות : דוגמא לתפיסת סמים

בעת פעילות רגלית, סמויה וגלויה, במרכז העיר - נתפס סוחר בזמן מכירת סמים. על גופו נתפסה כמות גדולה של סמים, כסף מזומן וסכין מתקבעת. הסמים היו מיועדים למכירה לנוער בשכונות סובב מרכז העיר. הסוחר נעצר במקום ע"י המשטרה והסחורה הועברה לתחנת לב הבירה.

אגף אכיפה ושיטור עירוני

מיגור אלימות : דוגמא למיגור תופעת תמיכה והסתה בטור

במהלך סיור על דרך בר לב, נראה רכב חשוד בזמן נסיעה. צוות השיטור העירוני עצר את נהג הרכב לביקורת, וברכב נמצא דגל פלסטיני וסכין יפנית במושב הנהג. הנ"ל נעצר בחשד לתמיכה בטור בעקבות אירועי ה-7/10.

אגף אכיפה ושיטור עירוני מיגור אלימות – המלצות

- שיפור מערך האכיפה ושיתוף פעולה בין גופי אכיפה ורשויות החוק: חיזוק הקשרים ושיתופי הפעולה בין המשטרה, מערכת המשפט והרשויות המקומיות.
- יוזמות מקומיות: יצירת פרויקטים קהילתיים שמטרתם לחזק את תחושת השייכות והביטחון בקהילה.
- מערך הסברה - פרסום והפצה של מסרים נגד אלימות בכלי תקשורת חברתית, טלוויזיה ורדיו (בדגש על בתי ספר, בני נוער, מרכזים קהילתיים..).
- יש להתמקד בגישה רב ממדית המשלבת חינוך, תמיכה קהילתית, אכיפה, חקיקה וטיפול נפשי.

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

ארגון משפחות נרצחים ונרצחות

נציגת הארגון: אריאל בר

תפקיד: חברה ועד מנהל

הוועדה למיגור אלימות

עיריית ירושלים

8.2024

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

על הארגון

- ארגון משפחות נרצחים ונרצחות הוקם בשנת 1998
- הארגון הוקם ביוזמת אורה ברז"ל לאחר רצח בתה תמר
- יו"ר הארגון כיום: גב' לרה צינמן
- חברי הארגון כולם הם בני משפחותיהם של קורבנות רצח תמימים שנרצחו על לא עוול בכפם
- הארגון עוסק בסיוע וליווי המשפחות
- הארגון עוסק בהסברה והעלאת מודעות בעיקר עם בני נוער בסיכון
- הארגון עוסק בשינויי חקיקה לטובת נפגעי עבירה
- הארגון פועל בהתנדבות מלאה ואינו מתקצב על ידי גורם ממשלתי

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

אלילות היא אלימות

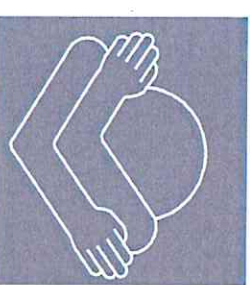
בין אם היא מתרחשת בבית או ברחוב, בבית או במסגרות חינוך, במשרדים ממשלתיים או במקומות פרטיים...

האלילות נמצאת בכל מקום ופנים רבות לה.

האם אנו מאמינים שאפשר למגר אותה כליל? לא!

אנו מאמינים שבעבודה מאומצת, משותפת, שלובת כוחות חוצי ארגונים יהיה ניתן להפחית את מקרי האלימות בצורה משמעותית, להעלות את המודעות ולסייע למשפחות נפגעי עבירה.

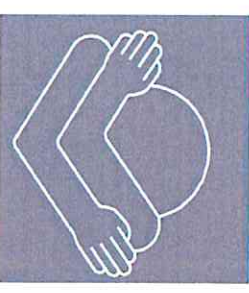
"כל המציל נפש אחת נאילו הציל עולם ומלואו"

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

חסמים עיקריים

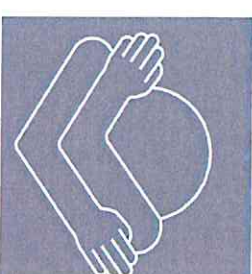
1. העדר סנכרון בין המופים – רווחה, משטרה, מערכת החינוך, גורמי אייפיה נוספים.
2. העדר הכשרות קבועות
3. העדר אייפיה נהלים קיימים
4. העדר ביצוע תכניות קיימות

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

חינוך

- הסברה בקרב בני נוער
- חידוש תכנית מיל"ה (מובילים יחד למען הנוער) יחד עם משטרת ישראל
- מתן כלים ועריכת סימולציות לצוות החינוכי
- הגדרת אחראי אזרחי לקבלת פניות מבתי ספר ואופן הטיפול בהם
- לשקול אפשרות של דיווח אנונימי

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

רווחה

■ מרכזים למניעת אלימות- חידוד נהלים, ביצוע בדיקות הערכת מסוכנות, דיווח, מנגנון

מעקב

- נוהל טיפול בקטין בעת שלילת אפוסטרופסות – (חוק איסוקוב)
- חידוש הפעלת צוותים להודעה מרה- כיום הצוותים לא פועלים בכלל!
- אודן חירום – למשפחות
- הכוונה והסבר על תכנית הסיוע מהמדינה
- יצירת קשר בין המשפחות למרכזי הסיוע

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

משטרה וביטחון

- הכשרות וריענון לשוטרים באירועי אלמ"ב
- תשומת לב מיוחדת לאירועים חוזרים
- נשקים- בקרה על חלוקת הנשקים לאזרחים, בקרה על חלוקת נשקים לחברי כיתות כוננות, בקרה על מאבטחים במסדות הנושאים נשק, בדיקת מקרי אלימות עם כלי נשק
- חידוש תקצוב והפעלת תכנית מיל"ה (מובילים יחד למען הנוער) יחד עם משטרת ישראל

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

הרשות המקומית

- מעקב ותקצוב תכניות חדשות להסברה והעלאת המודעות
- מתן תמיכה ומענה להפעלת התכניות הקיימות- מיל"ה, צוותי הודעה מרה, מרכזי סיוע לפגועים, מרכזים למניעת אלימות
- ריענון והכשרות מתאימות לעובדי הרשות- ימי עיון, הרצאות וכו'
- הנצחה- כיום לא קיים בשום רשות.

ארגון משפחות
נרצחים ונרצחות

בנימה אישית

אימי רחל אייזנשטדט ז"ל נרצחה בביתה מבצרה ב- 19.09.2021 על ידי מי שהיה בעלה 15 שנים. הרוצח טרם הורשע ואנו עוברים עינוי דין מתמשך.

נשארנו 7 אחים (1 קטין) להתמודד עם בור שחור שנפער ושינה את חיינו הצטרפתי לארגון מתוך מחויבות לפעול לשינוי וזאת מתוך חוויה אישית קשה ותחושת הפקרות של המערכות לאורך כל הדרך.

אני מאמינה שאפשר למזער נזקים, לפעול למניעת אלימות והפחתת מקרי רצח אך גם, במתן סיוע ומענה ראוי כשקורה מקרה אלימות/ רצח.

רחל אייזנשטדט נ"ל

1965-2021

ועדה למיגור אלימות – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם המועצה 2

תאריך הוועדה : ד' באב תשפ"ד (08.08.2024)

מזכירת הוועדה בדיון : ישראל בלנקו

שעת תחילת הוועדה : 16:10

שעות סיום הוועדה : 17:57

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M i g R ים גולד וורק תמלול והקלטה

אדיר שוורץ:

שלום לכולם, צהריים טובים. אני מתכבד לפתוח את הישיבה מספר 1 של הועדה למיגור אלימות. שמי אדיר שוורץ, סגן ראש העיר, ממלא מקום יושב ראש הועדה. נמצא איתי כאן חבר הועדה, חבר הנהלת העיר, אריאל בזיז. נשמח שנעשה סבב שמות, תפקידים, כדי שכולנו נכיר, וגם בשביל הפרוטוקול. אז רק תגידו את שמכם ומאיפה הגעתם באופן ברור. ומיד לאחר מכן נצלול לתוך סדר היום. בבקשה.

אריאל בר:

אריאל בר מארגון משפחות נרצחים ונרצחות.

דותן גרילק:

דותן גרילק, אני קצין הנוער של מחוז ירושלים.

ישראל בלנקו:

ישראל בלנקו, מזכיר הועדה, ממלא מקום של אור בוזגלו.

מוריה אברהם:

מוריה אברהם, מחליפה של אווה שמש, מנהלת ביטחון קהילתי בירושלים.

אדוה מובשוביץ ירס:

אדוה מובשוביץ ירס, מנהלת מחוז ירושלים ושיי ברשות הלאומית לביטחון קהילתי.

דן בן טל:

דן בן טל, יועץ משפטי העירייה

ציפי לוי:

ציפי לוי, מנהלת את היחידה לטיפול במניעת אלימות במשפחה, פגיעות מיניות בבגירים וזנות.

צליל לוי:

אני צליל לוי, אני עורכת דין במועצה לשלום הילד, ועובדת במרכז ליווי ילדים נפגעי עבירה.

אלי אברהם:

אלי אברהם, מנהל את ה...המקצועי של ..

תומר בן ציון:

תומר בן ציון, אגף חירום וביטחון, ממונה על ביטחון קהילתי.

אדיר שוורץ:

והצטרף אלינו גם אילן ששון, ראש אגף אכיפה ושיטור עירוני. אנחנו נתחיל רגע מכמה מילים משפטיות. עורך דין בן טל, בבקשה.

דן בן טל:

רק פשוט הועדה צריכה, מוזמנת לקבוע את ה...ההרכב של הועדה הזאת קבוע בפקודת העיריות, אבל הועדה מקובל שקובעת את סדרי עבודתה, כלומר, את הקוורום שבו מתחילה הועדה ושזה בדרך כלל חמישה חברים בפתיחת הועדה, ואם מחמישה חברים ברבע שעה הראשונה אז אפשר לרדת לשלושה חברים, ואז זה קוורום שאפשר להתחיל איתו את הישיבות של הועדה.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

דן בן טל:

אם זה מתקבל אז זה ירוץ הלאה לכל הקדנציה.

אדיר שוורץ:

אז אני בקוורום הזה יכול לקבל את ההחלטה על הקוורום?

דן בן טל:

כן, אפשר להחליט ולהצביע על כך. אם מישהו מתנגד לזה או...בעיקר מי שחברים.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור. הועדה, אלא אם כן למישהו יש התנגדות, הועדה מסכימה פה אחד לקבל את ההחלטה, כפי שניסח עורך דין בן טל, שקוורום הוא חמישה ושלושה לפתיחת דיון. אז תודה. ועכשיו אחרי העניינים המשפטיים, נדבר רגע עניינים שבמהות. נושא האלימות הוא נושא סבוך ומורכב, ולא סתם יש כאן נציגים מכמה זוויות שונות. בסוף ברור שכולנו היינו רוצים לחיות בעיר שיש בה פחות אלימות, כמה שפחות אלימות. זה נכון לגבי כל מקום. אלימות מערערת את יסודות החברה. התחושה הרבה יותר מדי פעמים היא שאלימות הפכה להיות איזשהו משהו שהתרגלנו אליו, איזשהו עניין של שגרה, איזשהי דרך שבה מתנהלים דברים. וזה ברור שזה משהו שהוא לא מקובל.

ואנחנו כאן בעיריית ירושלים צריכים לעשות את המקסימום בחלקות האלוהים הקטנות שלנו, בשותפות עם משטרת ישראל, בשותפות עם ארגוני החברה האזרחית הרלוונטיים, כדי להצליח ל מגר כמה שיותר מהתופעה, בשביל מי שחי כאן היום, בשביל דור העתיד, בשביל דור ההווה, בשביל כולם. ואחרי הדברים האלה אני אשמח שנצלול ישר בעצם לסקירות. הועדה הראשונה היא ועדה סקירתית, מה מצב האלימות פה. בואו נשמע, בואו נתעדכן. הועדות הבאות כבר יהיו ועדות נושאיות שבהן אנחנו נעשה דריל דאון לנושאים שונים בתחום הזה, ונראה כיצד ניתן ביחד לגבש מדיניות שתמגר תופעות שונות של אלימות. אבל כאמור, בועדה הזאת אנחנו נעשה את זה קצת יותר ממעוף הציפור. ועדה ראשונה, ועדה התחלתית, כדי שכולנו כחברי ועדה בעצם נכיר את המצב. הועדה הזאת לא התכנסה הרבה זמן בגלל בחירות וכן הלאה. ועכשיו הזמן לעשות סקירה מהסוג הזה. רב פקד דותן, אליך.

דותן גרילק:

טוב, את המצגת בבקשה. אני אתחיל, כפי שצינתי, אני קצין הנוער של מחוז ירושלים, כבר שנתיים וחצי בתפקיד. הייתי בועדה האחרונה גם, הועדה האחרונה שהייתה לפני שנתיים בערך, שנה וחצי, משהו כזה, זה היה. ושם הצגתי למעשה את ההתחלה, סוג של רפורמה קטנה שהמשטרה עשתה בנושא של תיקי הנוער, לשים את הדגש על נושא הנוער, עם הגדלת היעדים לתחנות בתחום הזה. כשהכוונה הייתה פשוט להגדיר יעדים יותר מהותיים. וזה התחיל, וכמובן שבדרך היו את כל הנקרא לזה העיסוקים מעללים של התחנות שהתווספו בירושלים. בגדול ירושלים מבחינת המשטרה זה עיר, נקרא לזה, עם המון אירועים אג"מיים נקרא לזה, כל ה... מן הסתם, ממחאות ועד ביקורי אח"מים וכאלה, ועיקר הקשב הולך לזה. אנחנו כן, למרות הכל, כן ממוקדים בכל התחנות בנושא. ואני אציג בעצם בכוונה קצת נתונים, לסבר את האוזן, נתונים של ארבע שנים אחורה, זאת אומרת משנת 21, כי זה השנים שבעצם עברנו גם את הקורונה, גם את המלחמה, וקצת ככה ניגע בתיקים. ובסוף אני אראה מה אנחנו עושים כרגע. אז למעשה, אנחנו, אם אנחנו מסתכלים על השנים האחרונות, אנחנו רואים שבשנת 21 היו, נפתחו במחוז ירושלים 18 אלף, קצת מעל, וחצי תיקים. כשאני מכניס סוגריים. יש לנו פה את מרחב ציון שבתוכו תחנות בית שמש ותחנת הראל שלא שייכות לירושלים עצמה, ויש לנו את תחנת מטה יהודה שהיא התחנה של המושבים בעיקר, תחנה של מג"ב, שהיא כן בסמכות מחוז, בתוך מחוז ירושלים, אבל כמובן היא לא נטו קשורה לוועדה הזאת, אבל כל הפשיעה מסביב משליכה בסופו של דבר גם לירושלים. זאת אומרת, אם תחנת מטה יהודה ותחנת הראל ממוקדות על כביש 1, לצורך העניין, לטרון, ועוצרות את הפשיעה כבר שם, אז בעצם הן מונעות מנקרא לזה, עברייני הרכב להגיע לעיר, או הסמים להגיע לעיר, כשהן עוצרות את זה כבר במבואות לירושלים. וזה סתם ככה לסבר. לכן הנתונים גם קיימים פה, ולא הורדתי אותם מהגרף, מהנתונים עצמם, כשפילחתי את זה גם לתיקי נוער. כי עוד פעם, מן הסתם, כמו שאמרתי, אני קצין הנוער של המחוז, אבל אני חושב שזה לא פחות חשוב להציג פה את הירידה, כי יש ירידה בכמות תיקי הנוער שבמהלך השנה האחרונה, כפי שצינתי, כי זה אחד הדברים בעצם שממגר את האלימות. ברגע שאנחנו כבר תופסים את הבעיה, את שורש הבעיה כשנקרא לזה, כשהם קטינים, אני מניח שזה מוריד את העבריינות הכללית, באופן כללי, ואנחנו נראה את זה. נראה גם בהמשך

את המהלך של ה...את הקורונה, את המלחמה, ואיך זה משפיע על כמות התיקים. כפי שציננתי, אז יש לנו את ימ"ר ירושלים, מרחב ציון, מרחב קדם שמדבר על תחנות שלם, שפט, ותחנת עוז. שלם, זה תחנה שנמצא ב (ל.מ) מי שלא מכיר. שפט, תחנה שנמצאת בנוה יעקב. ותחנת עוז, שבעצם יושבת בארמון הנציב, כשאזור החומה גם שייך אליה. בעצם כל מזרח העיר זה מרחב קדם. מרחב דוד, שזה בתוך החומות עצמן, זה כל התיקים שבתוך החומות של העיר העתיקה. ומרחב ציון, תחנת לב הבירה, תחנה מאוד מאוד גדולה, תחנת המושא מן הסתם פה במחוז, אחראית על כל מרכז העיר. תחנת מוריה דרום העיר. ושתי תחנות קצה, בית שמש ואראל. מבשרת ובית שמש כמובן. אני חושב שהנתון העיקרי, ההצגה, זה כמות התיקים שיש כיום. זאת אומרת, נכון ל 1 לאוגוסט נפתחו עד עכשיו בכל מחוז ירושלים 8,270 תיקים, שמתוכם 1,000 תיקי נוער. זה נכון עד לאוגוסט. לעומת 23, כפי שאתם רואים, אנחנו עברנו את החצי שנה, את חצי השנה, ואנחנו, כמו שזה נראה, רואים שהולכת להיות ירידה משמעותית גם בפתיחת התיקים וגם בכמות תיקי הנוער. ולכן, זה הדגש מבחינתי כרגע.

אדיר שוורץ:

כשיש ירידה כזאת בפתיחת תיקים זה מצביע, ההיגיון הפשוט אומר, אני מומחה קטן, אבל ההיגיון הפשוט אומר שזה או ירידה בכמות הפשיעה או ירידה בכמות האכיפה.

דותן גרילק:

אז אני...

אדיר שוורץ:

או גם וגם.

דותן גרילק:

א', לא, ירידה בכמות הפשיעה כן. לא ירידה בכמות האכיפה כי בשנים האחרונות יש דגש הרבה, מהותי, על נושא המניעה. אנחנו במיוחד בנוער, אנחנו לא רק אוכפים, אנחנו גם עושים הרבה מאוד עבודת מניעה. אני אציג את זה, אבל אחד, מה שדיברתי, שאחד הדברים שבכל תחנה כרגע יש, שאחד היעדים שלהם הם לא רק בלאכוף ולעצור את הקטינים, אלא זה לעשות פעולות מניעה. לכל תחנה במחוז ירושלים מחויבת בפרויקט ארוך טווח. ארוך טווח זה אומר לאורך כל השנה, שהיא מלווה קבוצה של נערים בסיכון במסגרת, בגזרת התחנה שלה. והנערים האלה נבדקים, זה נערים רצידיביסטים, נערים שגם רואים שיש להם פוטנציאל לבצע איתם את הפעילות הזאת. זה לדוגמה. כל תחנה מחויבת בכמות מסוימת של הרצאות, בבתי ספר. כל תחנה מחויבת גם בהרצאות, במניעה, בשותפות, ב...יש לנו כמה פרויקטים שאני אציג אותם בקטנה. זה פרויקט שנקרא לצדכם הורים. זאת אומרת, זה תחנת שפט שיש לה גזרה מאוד מאוד, נקרא לזה מעניינת, שיש להם גם יהודים, גם ערבים, מכל המגזרים יש שם, מבצעת פרויקט לצדכם הורים, שבעצם הם לוקחים הורים של נערים בסיכון, נערים שהם עבריינים, לוקחים את ההורים שלהם ומלמדים אותם, עושים להם איזה

ארבעה, חמישה מפגשים עם המשטרה. קודם כל להראות שהמשטרה זה לא הגורם הרע לצורך העניין, אלא זה גורם שרוצה לשקם. יש לנו אותו דבר בתחנות אחרות. תחנת לב הבירה, עם המגור החרדי, אותו דבר. לקחת הורים חרדים, ולבצע איתם פרויקט של לצדכם הורים, זה לתת להם להבין מה קורה איתם. שזה משהו שלא היה. ופה הירידה לטעמי, פה הירידה שאנחנו לא רק עושים אכיפה אלא גם מניעה, שזה משהו שבשנים האחרונות נכנס מאוד מאוד חזק פה במחוז, ואנחנו מאוד גאים בזה.

אלי אברהם:

אולי זה גם קשור למלחמה?

דותן גרילק:

מה זה?

אלי אברהם:

אולי זה קשור גם למלחמה?

דותן גרילק:

לא, כי אפשר לראות שגם בשנה שעברה הייתה ירידה בכמות התיקים וגם בכמות הנערים. אמנם לא בכמות כמו השנה, אבל גם בשנה שעברה הייתה ירידה, וזו השנה שהייתה בין הקורונה לבין המלחמה. לכן אני... נכון שיש פחות תיקים, אולי, נקרא לזה במלחמה, אבל עדיין יש ירידה של תיקים. הנושאים שבחרתי...

אדיר שוורץ:

אני כן רואה שבתחנות שהן יותר מאופייניות, תקן אותי אם אני טועה בניתוח, אני כן רואה שבתחנות שיותר מאופייניות ב... שבמרחבים, שיש בהן תחנות במזרח ירושלים, הירידה היא או לא קיימת או ירידה פחות דרסטית. אתה באמת מזהה...

דותן גרילק:

אני אסביר. נושא מרחב קדם. בשנתיים, שנתיים, כן, מ 2022, עיקר הכמויות זה ברמדאן. בעיקר בתיקי נוער. שמה שעשינו שלא היה בשנים קודמות, הקמנו מפקדות ספציפיות לרמדאן, ולחגים. זאת אומרת, מפקדה שמטפלת נקודתית בכל אירועי הפרות הסדר ברמדאן, ולכן דווקא בכמויות האלה, בעיקר מזרח העיר, כן יש עליה של תיקים, כי אנחנו עושים פה הרבה יותר אכיפה בתקופות האלו. ולמה זה ככה? אנחנו בעצם המפקדה הזאת היא נותנת לתחנות לעבוד את השגרה שלהן, לא פוגעת בתחנה, והיא ממש, נקרא לזה, כוח נקודתי לאירועים האלו. והיתרון בכוח הזה, שהתיקים לא מתמסמסים. זאת אומרת, זה בשילוב הפרקליטות כמובן שאיתנו פה באירועים האלה, ולכן יש לנו הרבה יותר, זה כמות תיקים שנפתחת, אבל זה גם כמות הרבה יותר של כתבי אישום, ושזה

יותר, האפקטיביות היא הרבה יותר גבוהה. לכן יש לנו יותר תיקים במקומות האלה. ואם תשים לב, שזה שנת 23 ו 22, מבחינת התיקים של הקטינים, יש הרבה יותר פחות, אבל הרבה יותר ממוקד. זאת אומרת, אם תראה במרחב קדם, יש לנו 507 תיקי נוער, ו 559, זה תיקים שמתוכם אחוז כתבי האישום הוא הרבה יותר גבוה משנים קודמות. ולכן, הם הרבה יותר אפקטיביים.

אדיר שוורץ:

ואתה צופה שהאפקטיביות הזאת תוביל בסוף גם לירידה במספרים האלה, כמניעה?

דודן גרילק:

אז יש לי, אז בוא, יש פרויקט...

אדיר שוורץ:

אני רק אציין, סליחה, הצטרפה אלינו חברת הועדה, חברת הנהלת העיר, הדרי' לורה ורטון.

לורה ורטון:

שלום, אני גם מתנצלת על העיכוב. אמרתי מראש שהייתי בישיבת...

דודן גרילק:

אז יש לנו, אחד הפרויקטים שהוא בעיקר בתחנת שלם שנמצאת זה, נקרא פרויקט השלושים, זה פרויקט דרך אגב בשיתוף העירייה גם, וגם בשיתוף הפרקליטות, ועוד הרבה גורמים שאיתנו בפרויקט הזה.

אדוה מובשוביץ ירס:

ואיפה הרשות הלאומית? גם לצדכם.

דודן גרילק:

גם לצדכם. זה פרויקט מאוד מאוד מוצלח לטעמי. זה פרויקט דרך אגב שהוא ברמה הארצית רוצים להעתיק אותו לשאר המחוזות.

אדיר שוורץ:

אה, זה מה שנקרא במקור של פה, ו...

דודן גרילק:

כן, כן.

אדיר שוורץ:

מצוין תצא תורה.

אדזה מובשוביץ ירס :

זו תוכנית ארצית שהתקצוב שלה בעצם אצלנו, ובשיתוף פעולה עם המשטרה, שהמשטרה בעצם מביאה את הכוח של השיטור, ו... .

אדיר שוורץ :

ראיתי אימונים בהתלהבות סביב התוכנית הזאת.

דוֹתן גרילק :

אני אסביר למה. כי אני, מתוך שבעים נערים שהיו שנה שעברה, משהו כזה.

אלי אברהם :

תשעים.

דוֹתן גרילק :

איך?

אלי אברהם :

תשעים, קידום נוער.

דוֹתן גרילק :

תשעים.

אלי אברהם :

שלושים, שלושים, שלושים.

דוֹתן גרילק :

ברמדאן האחרון לא נעצר אחד. שזה ההצלחה אני חושב הכי גבוהה שיכלה להיות. ברמדאן הקודם נעצרו שניים דרך אגב, אבל הרמדאן האחרון אף אחד מחברי התוכנית לא נעצר ופה אפרופו מניעה, אכיפה, מפקדה, כל הדברים האלה, יצאו, איך אומרים? פרטו את השטרות.

אדיר שוורץ :

אוקיי.

דוֹתן גרילק :

בחרתי לעבור על כמה דברים ספציפיים שנציין. נסבר לכם את האוזן, עבירות סד"צ. אני בעיקר מתמקד בנוער, עוד פעם, כי...

אדיר שוורץ:

סד"צ, סדר ציבורי?

דותן גרילק:

בדיוק. סד"צ, סדר ציבורי. קצת, קשה קצת לראות עם המספרים, עם הצבעים והכל, אז אני אכין אתכם. אבל אפשר לראות שהתחנות הגדולות, אם נסתכל פה, אז התחנות הגדולות בעצם זה לב הבירה ומוריה, אוקיי? מרחב דוד. ושלושת המעגלים האלה זה מרחב קדם, זאת אומרת, כמו שדיברנו על מזרח העיר, זה בעיקרון חוזר בכל השקפים, אבל כמוכן, שוב, אפשר לראות את הירידה בזה, כשאנחנו, כשאנחנו ב 24, למרות המחאות והכל, כל מעצר אני קורא לזה הוא מושכל. זאת אומרת, אנחנו לא עוצרים סתם, רק באמת, ההבנה היא אחרת, ההבנה היא באמת לעצור אנשים שלא משהו שאפשר לשחרר בשטח, נקרא לזה. אנחנו לא ממהרים להביא לתחנה, לא ממהרים לפתוח תיקים סתם, אלא רק עוד פעם כדי שדברים שיש בהם אפקטיביות. עדיין מבצעים את האכיפה, אבל במקביל גם חושבים על כל דבר מה היעילות במעצר שלו. שזה בא לידי ביטוי בנושא הזה. שוב, אפשר לראות את כמות הקטינים שגם היא עם מחשבה נוספת לגבי המעצר של הקטינים. כמו שאתם רואים, זה ההבדל. זה למרות כל המחאות שהיו במהלך השנה, מ 23 ו 24, עדיין זה המספרים, אלו המספרים. בסדר? עבירות רכוש. יש הבדל, פה זה תיקי אלימות ברכוש, יש הבדל בין רכוש ל...אני לא מדבר עכשיו על עבירות גניבה, על עבירות הפע"ר שכולם מכירים, שזה גניבת רכב, התפרצות לדירה, התפרצות לרכב והתפרצות לעסק, תכף אנחנו נגיע לזה, זה עבירות אלימות ברכוש. זאת אומרת, ונדליזם בעיקר, כל מה שקשור בנושא הזה. אלימות ברכוש. אז שוב, יש לנו עליה מבחינת כמות הקטינים, אבל ירידה בכמות התיקים. אוקיי? שימו לב. זה בשנת 21 היה, וזה אני אסביר לכם, זה בקורונה. המבוגרים לא יצאו מהבתים, הקטינים כן יצאו מהבתים, ושימו לב את ההבדל המהותי. שהקטינים היו ברוב ברחובות, ולכן יש לנו פה את העליה הזאת, כשאנחנו בשנת 23 שומרים על אותם מספרים, אבל אנחנו עוברים ל 24, המספרים יורדים בחצי כמעט.

דובר:

(ל.מ.).

דותן גרילק:

כרגע, אבל עדיין יש לנו בסך הכל עוד ארבעה חודשים שחודש אחד, אנחנו עדיין עוד חודש בתי ספר, אחרי זה יש לנו את אוקטובר שזה חודש החגים, אז המספרים יורדים. זאת אומרת, המספרים לא יחזרו לכמויות שהיו קודם.

לורה ורטון:

יש לי שאלה. יש נתונים על ה (ל.מ) של הנערים? אם כתוב בית שמש, זה משהו שנתפס בבית שמש?
אם זה בירושלים...

דותן גרילק:

זה לא בהכרח שהוא בא מבית שמש. זה אומר שהתיק נפתח בתחנת בית שמש.

לורה ורטון:

זהו, אז זאת השאלה.

דותן גרילק:

אני אמרתי בפתיח שהכנסתי פה גם את בית שמש וגם את הראל כי זה המבואות לירושלים.

לורה ורטון:

כן.

דותן גרילק:

אז כמו שחשודים נעצרים בתחנה הזאת, זה יכול להיות גם אנשים שמביאים סמים לירושלים, שנעצרים לפני, בכניסה לעיר, או אותו דבר עבירות רכוש של רכבים שנגנבים שעוברים דרך ירושלים, או בורחים מירושלים, אז זה המקומות שהרבה פעמים. דרך אגב, גם בתיקי אלימות שלפעמים אנשים רוצים לברוח, ואנחנו יודעים, הם בורחים מחוץ לעיר, אז הם נעצרים בתחנת הראל לפעמים, לפעמים אז הם מטפלים בהם.

לורה ורטון:

זאת אומרת, אם יש נער מבית שמש שנתפס בירושלים, הוא כמובן...

דותן גרילק:

לרוב התיק שלו יהיה בירושלים. לרוב התיק יטופל בתוך ירושלים. עבירות נגד גוף ונגד אדם. עוד פעם, בעיקר בנושא הנוער. אז כמו שאתם רואים, סך הכל ב 23 היו 4,600 תיקים, שמתוכם 590 קטינים. כשאנחנו מסתכלים על 24, חצי מהכמות של התיקים, אבל תראו את כמות העצורים קטינים, שזה הדבר. אוקיי? כמו שדיברנו, שאנחנו, שינוי בגישה, שינוי גם בנושא התביעה וגם בנושא המניעה והאכיפה, העבירות נגד גוף ונגד אדם בנושא הקטינים ירדו בצורה משמעותית ביותר. אנחנו חושבים פה, עוד פעם, זה מתחיל גם מהנושא, מהבתיים, מבתי הספר שלקחו את הנושא הזה בתשומת לב, וכמובן, הנגיעה שלנו לכל מקום. גם מש"קים, מש"קים בתחנות, לא רק עובדי נוער נמצאים בכל מקום, אנחנו מקווים שזה אחת מהסיבות שהכמות הזו ירדה בצורה כזאת.

לורה ורטון:

סליחה, זה על כל השנה, או זה...

דותן גרילק:

לא, אמרתי, זה עד ה 1 לאוגוסט. עדיין, גם אם המספרים יעלו, הם לא יגיעו למה שהיה שנה שעברה.

לורה ורטון:

זה מעודכן עד ל 1 לאוגוסט?

דותן גרילק:

כן.

לורה ורטון:

אז אוקיי, יש ירידה.

דותן גרילק:

עבירות הפע"ר, עבירות הפע"ר זה עבירות הרחוב, עבירות שמציקים לכולם, כמו שאמרתי, עבירות של גניבת רכבים, התפרצות לרכבים, פריצה לעסק ופריצה לבית. 21, 22, פחות או יותר, אותם כמות של חשודים. קטינים, אפשר להגיד שזה אותו דבר. אנחנו ב...סליחה. כשאנחנו ב 24, כמות ירדה פלאים. אני יכול לייחס את זה, עבירות הרכוש של קטינים בעיקר מדובר בקטינים, לרוב זה מחוץ לגדר, זאת אומרת, תושבי שטחים. לאור המלחמה, וגם ב 23, הכל יותר, הרבה יותר קשה להיכנס לירושלים. במיוחד לקטינים. לרוב זה קטינים שנשלחים על ידי משהו לגנוב את האוטו או לעשות רכב מוביל או לשבת בתוך הרכב הגנוב. זה רוב הקטינים שנעצרים. מעט מאוד קטינים אנחנו מוצאים שנעצרים בעבירות של התפרצות לבתים או לבתי עסק. הרוב זה רכבים, והרוב זה תושבי שטחים. כשדרך אגב, כמעט כל קטין שנעצר שהוא תושב שטחים ונעצר בעבירת רכוש, עוד פעם, זה שיתוף של התביעות, גם שינוי מגמה בכלל בשנה, בשנתיים האחרונות, הם כן מקבלים כתבי אישום ולפעמים גם נעצרים עד תום ההליכים. עבירות הסמים, שזה...

אדיר שוורץ:

רגע, שאלה.

רון מאיר:

רציתי לשאול בכללי אם יש לכם כאילו פילוח לפי אוכלוסיות, לפי מגדרים?

דותן גרילק:

לא, אין לי את זה פה.

רון מאיר:

כאילו ביחס לכל הנתונים, צריך לדעת...

דוד גרילק:

אז עוד פעם...

רון מאיר:

כמה אחוזים.

אדיר שוורץ:

תחנות, מספר.

דוד גרילק:

בדיוק, אז בגלל זה ציינתי את החלוקה של התחנות ומה הן עוסקות בעיקר. אין לי פה את הפילוח של זה, של מגזרים. בכל אופן, עבירות הסמים בנוער, 21, 22. מ 23 יש, נכנס, סוף 22 נכנס החוק של הקנאביס בעצם לשימוש עצמי. החוק של הקנאביס אומר שזה הופך להיות עבירה מנהלית. מי שלא מכיר, אז כמו שיש לבגירים קנאביס, וגם הקטינים, היה משנת 22 עד 23, הייתה הוראה שעה שכן היה אפשר לחקור קטין, משנת 23 שר המשפטים לא הסכים להאריך את הוראת השעה הזאת ואנחנו נאלצנו בתור משטרה להתיישר כמובן עם ההחלטה, עם החוק. זו לא החלטה, זה חוק. ולכן אנחנו לא יכולים לחקור גם את הקטינים שנתפסים עם שימוש עצמי. אבל אנחנו בתור משטרה, עדיין מנסים למצוא את הפתרון. הפתרון שמצאנו כרגע, שנפתחים תיקים שהם לא תיקים פליליים, זה רק בשביל לתפוס את הסמים, וכן אפשר להפנות לשירות מבחן לנוער. זאת אומרת, קטין שנתפס, לא נחקר, לא מתושאל. הדבר היחיד שאנחנו עושים זה תופסים את הסמים, לוקחים פרטים. הפרטים נשלחים לשירות מבחן לנוער כדי שיכירו את הקטין. וגם נשלחת הודעה להורים. אני יודע שהאכיפה הולכת להיכנס לנושא הזה, האכיפה של החוק, של ה...בקטע הקנסות, לא בתור משטרה, אלא קנסות. אני יודע שזה אמור להיכנס מתישהו. ואז כשהקטינים יקבלו קנס בפעם הראשונה ובפעם השנייה, יצטרכו לשלם אותו, תהיה להם אפשרות לבחור בפעם השנייה טיפול בשירות מבחן לנוער כדי שיתבטל הקנס. זה משהו עתידי מה שאני אומר כרגע, זה עוד לא סגור, אבל זה מה שהולך להיות. אנחנו מקווים. ובפעם השלישית שקטין ייתפס עם סם לשימוש עצמי, נוכל לחקור אותו באזהרה. אוקיי? זה משהו שעדיין לא נסגר סופית. אני יודע שזה משהו שבתהליכים. זה ההצעה של המשטרה שתהיה. זה עדיין על שולחן הדיונים. אני מקווה מאוד שזה יצא לפועל. זה חוק שפעם באכיפה של הקנאביס, אוקיי? אנחנו בתור משטרה לא יכולים, תופסים קטין עם קנאביס, לא יכולים אפילו לשאול אותו מאיפה הוא קנה אותו, מי הסוחר שלו והכל. במקביל, כל נושא הטלגרם שגם נכנס, שמקשה, אין כבר יותר את האכיפה של פעם, שתפסתי את הסוחר מעביר ביד לקטין, היום זה שליחים אפילו בוולט, שליחים מביאים סמים לאנשים, שזה מקשה. אנחנו עדיין

תופסים, יש לנו תפיסות של טלגרם, יש פרשיות מאוד מאוד יפות במחוז של טלגרם, אבל בסופו של דבר, כמו שאתם רואים, אחוז הקטינים שנעצרים בעבירות הסמים הוא מאוד מאוד נמוך, כי אין יותר את הנושא הזה של זה, זה בעיקר סוחרים, בלדרים פחות, אבל בעיקר סוחרים שהם קטינים בעצמם. עבירות המין.

לורה ורטון:

סליחה. יש איזו פעילות יזומה, נגיד בנושא של סמים...

דוֹתָן גרילק:

כל הזמן.

לורה ורטון:

שאפשר להראות? שאתם ראיתם שזה השפיע?

דוֹתָן גרילק:

כן.

לורה ורטון:

למשל בעניין של סמים ש...

דוֹתָן גרילק:

כן.

לורה ורטון:

כן? אפשר לתת דוגמה?

דוֹתָן גרילק:

אין לי את זה פה, אבל כן מבצעים. מבצעים פרשיות מאוד יפות, מבצעים פעילות מאוד מאוד יפה, מסווגת לרוב, אבל יש הצלחות של נושא הטלגרם, משתמשים באמצעים מאוד מאוד מיוחדים, שאנחנו מצליחים לאתר את הסוחרים, מגיעים אליהם, ויש הצלחות.

לורה ורטון:

לפעמים כשיש ירידה, זה ירידה...

דוֹתָן גרילק:

הסברתי למה יש את הירידה.

לורה ורטון:

כן.

דוֹתָן גְּרִילֶק:

הסברתי למה יש ירידה בכמות המעצרים, כי...

לורה ורטון:

הבנתי, אבל רציתי להבין גם הפוך..

דוֹתָן גְּרִילֶק:

בעצם כמות מאוד מאוד גדולה של העצורים שהיו קודם בנושא הקנאביס. קודם כל אני עוצר פה, כל מה שקשור לנושא הסמים הקשים, כמובן שנעצרים, נחקרים, גם אם זה צריכה עצמית, נעצרים, נחקרים, וכל מקרה לגופו. נושא הקנאביס, שהוא היה עיקר הדברים, כמויות עצומות שמגיעות היו מהדרום, דרך אגב, גם המלחמה כמובן עצרה את הנושא הזה, כי הרבה סמים שהיו מגיעים מהדרום נעצרו, פחות סמים הגיעו לעיר. עדיין מגיעה כמות, אבל אנחנו בשליטה על זה. פרשיות, אני אבדוק מה אני יכול להציג אולי בועדה הבאה.

אדיר שוורץ:

אני מציע יותר מזה. יושב כאן יושב ראש הועדה למלחמה בנגע הסמים, נכון? לא טועה.

אריאל בזיז:

אפשר להעלות את זה כנושא לורה.

לורה ורטון:

זו אחת מהסיבות שאני שואלת, אם אפשר להראות שהיו יוזמות שהצליחו. כי לפעמים המספרים מראים הפוך ממה...

אדיר שוורץ:

הנושא ללא ספק חשוב, אגב, בוודאי ובוודאי בסמים הקשים. אני, יש לי חברה, אני גדלתי בירושלים, יש לי חברה שבכיתה ח' הלכה לעולמה כתוצאה ממנת יתר של מנת מתאדון מקולקל. לוקחים את הנושא הזה בשיא הרצינות, ולכן אני מציע לייחד לו את החשיבות הראויה בועדה של חבר ההנהלה בזיז. בוא נתקדם.

דוֹתָן גְּרִילֶק:

כן, בטח. אני אעביר, שוב, כמו שציינתי, פעילות המניעה שאנחנו עושים בחודשי הקיץ. תחנת לב הבירה מלווה את פנימיית בית הצייר. תחנת מוריה את מעון מסילה. תחנת שלם, פרויקט השלושים שדיברנו עליו. שפט את עמותת צח"י. עוז, פנימיית בית הצייר. (ל.מ) ירושלים בית הצברית. אנחנו כל הזמן מול המקומות האלה. פרויקט חופים שנמצא עכשיו בבית ספר הניסויי. אנחנו גם מלווים אותו, יש צוות שצמוד. אפילו יש להם רכב ששכור במיוחד לפעילות הזאת. אנחנו משקיעים בזה דברים, מלווים אותם כל הזמן. זהו.

אדיר שוורץ:

מה לא טוב?

דודן גרילק:

מה לא טוב?

אדיר שוורץ:

מה אתה שם, אתה אומר עכשיו, מה משטרת ישראל מבחינתך צריכה לשים כיעד לשנת, לשארית 24, ל 2025, לנושא מיגור האלימות בעיר ירושלים?

דודן גרילק:

תראה, אני חושב שאנחנו עושים המון. מה עוד?

אדיר שוורץ:

חד משמעית.

דודן גרילק:

לא, לא, כל הנושא, אני חושב שיותר הרווחתי, להגיע למקומות שאנחנו לא יכולים להגיע. זאת אומרת, השיתוף פעולה, ופה אני גם רוצה להציע איזושהי הצעה אולי לבצע כנס משותף, שלנו עם העירייה, עם מוקדי הרווחה, עם האנשים שפה בשולחן אולי. אני מבחינתי מוכן להביא את כל מערך הנוער של משטרת ירושלים לאיזושהו מפגש עם כל האנשים פה בשולחן, עם אנשים שאתם תביאו מטעמכם, ולהרים איזושהו פרויקט כזה, שקודם כל אני חושב שכשאתם מכיר את השני זה ישנה את פני הדברים. התקשורת, האיכות של כולם. זה משהו שיכול לשרג את כל הדבר הזה. ואולי זה פה, אפשר להרים פה להנחתה.

אדיר שוורץ:

מעולה. אני שמח על מה שנאמר. אני חושב שבשביל זה יש את הועדה, בשביל המקומות האלה. א', בשביל ההיכרות ובשביל המקומות שבהם יכולים להציע את השולחנות העגולים אחר כך, היותר מעמיקים, יכולים להציע תוכניות עבודה ושיתוף פעולה. כמובן שאנחנו כועדה מברכים על זה. אז זה

מצוין. אני אציין שהצטרפה אלינו הגברת מוריה רודל סולפן, מנכ"לית המטה למאבק בסחר בנשים וזנות. אליך תומר.

רון מאיר:

תודה.

אדיר שוורץ:

תודה, כן. אליך תומר.

תומר בן ציון:

טוב, אגף חירום וביטחון מתחבר ומשפיע על הנושא של מניעת אלימות בשני היבטים עיקריים. הראשון, אנחנו מפעילים מוקד תצפיות בעיר. מוקד תצפיות שמאייש עשרה תצפיתנים, תצפיתניות, 24/7. צופים על מאגר של כארבעת אלפים מצלמות במרחב הציבורי. בעיקר המצלמות ממוקמות בפארקים, בגני משחקים, ולעתים גם בצמתים ראשיים בעיר. כתוצאה מהצפייה שאנחנו מבצעים במרחב הציבורי, אנחנו מאתרים הרבה עבירות במרחב הציבורי, ביניהן גם עבירות של אלימות, הטרדות מיניות, סמים, אלכוהול וכדומה. התגובה לאירועים כאלה, בעצם באה לידי ביטוי בשני מובנים. אחד, אנחנו עובדים ישירות מול אילן ששון, אגף אכיפה ושיטור, יש להם צוותים בשטח שמסיירים. וכמובן מול משטרת ישראל לכל העבירות בעצם שמתבצעות במרחב הציבורי, והן לא בטיפול עירייה, אלא בטיפול משטרה.

אדיר שוורץ:

כלומר, אתה היום, בוא נתרחש את זה, אתה היום במצלמה צופה בעבירת ונדליזם כמו שצינת, ואתה צופה באחת העבירות האחרות שתוארו פה, אתה יודע לשגר את זה מיידית למשטרה בקו מהיר, ולשגר את זה מיידית לחבר'ה של אילן, ולסגור מעגל בטוח מהיר?

תומר בן ציון:

יש תגובה רכה ויש תגובה אגרסיבית יותר. התגובה הרכה, אנחנו מפעילים מערכות כריזה במרחב הציבורי. לרוב כשאנחנו מפעילים מערכת כריזה, מזהים בעצם עבירה במרחב הציבורי, אנחנו עולים במערכת הכריזה, שומעים אותנו, אנחנו..

אדיר שוורץ:

כלומר, בן אדם יכול לקשקש על קיר, והקול קורא.

תומר בן ציון:

זה או הודעה מוקלטת או שאני באמת יכול לתת למוקדנית שלי לדבר איתו מרחוק ולהגיד "חבר, אנחנו זיהינו את הפנים שלך, אנחנו רואים מה אתה עושה, תפסיק את העבירה". בשישים, שבעים

אחוז מהמקרים אנשים פשוט מפסיקים את העבירה כי הם מבינים שיש הקלטה של הפנים שלהם, רואים אותם.

אדיר שוורץ:

בטח, זה גם כאילו הקדוש ברוך הוא פנה.

תומר בן ציון:

כן, מדברים אליהם מלמעלה, זה קצת מלחיץ, מפחיד, בייחוד כשמדובר בקטינים. וזה באמת מונע. יש לנו, אתם מוזמנים למוקד הביטחון והתצפיות העירוני שלנו למטה, שקד שביט ודביר שמנהלים את העסק יראו לכם וידאו, סרטונים של תגובות גם מרחוק וגם באמצעות הצוותים של אילן, צוותי משטרה שפשוט מזהים אירוע, מגיעים צוותים, מעכבים, נותנים קנסות, העסק הזה עובד והוא עובד טוב, וככה אנחנו משפיעים הרבה על נושא תופעות האלימות במרחב הציבורי. ההיבט השני זה נושא האבטחה של הרכבת הקלה. מאבטחי הרכבת הקלה על פי חוק הסמכויות לשמירה על ביטחון הציבור בסעיף 6 א', מקנה בעצם למאבטחי הרכבת הקלה להתערב במקרים של אלימות או בתחנות הרכבת, או בקרונות. אנחנו עדים להמון אירועים שקורים, חיכוך בין תושבים, אלימות כנגד צוותי הרכבת הקלה, כנגד מאבטחים. גם מצולמים, מתועדים במצלמות, וגם ניתנת האפשרות מבחינת הסמכות לעכב את אותם אנשים עד להגעת המשטרה והמשך חקירה. אני רוצה קצת לדבר במספרים על מוקד התצפיות. אנחנו בשנת 2023 זיהינו במרחב הציבורי למעל 4,000 אירועים שקשורים בין השאר לנושא האלימות במרחב הציבורי. זה אירועים שהגבנו אליהם או מרחוק או באמצעות צוותים. וב 2024 אנחנו מדברים על 1,285 אירועים עד היום, כאשר אנחנו יודעים שאנחנו מזהים הרבה יותר בתקופת הקיץ, בחודשים האלה של יולי אוגוסט, ספטמבר, חגים, זה חודשים חמים, חופשים, אנשים יוצאים למרחב הציבורי עד השעות המאוחרות של הלילה, ואנחנו עדים יותר לתופעות האלה. אבל אני מאמין שבחודש אוקטובר, לקראת נובמבר, אנחנו נהיה כבר עם מספרים לצערי יותר גבוהים, אבל ככל שאנחנו מתקיימים יותר מצלמות ואנשים מבינים שאנחנו רואים אותם יותר מרחוק, אז הם יותר חוששים לבצע את העבירות האלה, בייחוד במקומות הומי אדם, כמו פארקים, גנים, במרחב הציבורי.

לורה ורטון:

אפשר סליחה לשאול לגבי התחבורה?

תומר בן ציון:

כן.

לורה ורטון:

כי מה שאני הבנתי, נוצר מצב קצת מוזר שהעירייה אחראית על הביטחון נגיד על הרכבת הקלה, אבל לא על האוטובוסים (ל.מ) ועדה. ורציתי לדעת, וגם לפני חצי שנה, כנס ב...אני חושבת שזה היה,

לא זוכרת איזה תחנה של המשטרה, על הקמה של יחידה מיוחדת לביטחון בתחבורה ציבורית. אתה מכיר?

תומר בן ציון:

לצערי אין לי תשובה לתת על זה. זה גם לא באחריות העירייה, אז אנחנו לא...

לורה ורטון:

איך הדברים מתואמים? כי אני מאוד מעריכה ושמחה שהעירייה עושה מה שהיא עושה, וכל הכבוד לה, אבל לא הבנתי איך התיאום בין הדברים אם אתם אחראים על הרכבת אבל לא על האוטובוסים, ואיך ה..

תומר בן ציון:

כשהרכבת הקלה קמה בעיר, בתקופת ראש העיר ניר ברקת...

לורה ורטון:

אז הוא ביקש...

תומר בן ציון:

התקבלה החלטה שהמדינה תתקצב את הנושא של האבטחה של הרכבת הקלה. ומי שיבצע אותה הלכה למעשה זו עיריית ירושלים באמצעות מכרז של חברת קבלן. כאשר אנחנו, אגף חירום וביטחון, בעצם מנב"ט הרכבת הקלה, מנהל הביטחון של הרכבת הקלה, הוא של האגף, והוא באמצעות האנשים שלו מנהל את הנושא הזה של ביטחון ברכבת הקלה. כמו שאמרתי, חברת האבטחה היא זו שמבצעת את זה בפועל.

לורה ורטון:

ואתה חושב שזה טוב שיש הפרדה כזאת, או ייחוד כזה?

תומר בן ציון:

הפרדה בין האחריות של המדינה למה שהעירייה עושה?

לורה ורטון:

לא, זה שהעירייה לקחה אחריות על זה, במקום המשטרה, או זה שהיא לא לקחה אחריות על האוטובוסים אלא רק על הרכבת הקלה?

תומר בן ציון:

צר לי אבל לא, אין לי דעה. אני גם לא אביע את דעתי בעניין. אבל מקצועית ברגע שקיבלנו את המשימה הזו אז אנחנו מבצעים אותה, מבצעים אותה על הצד הטוב ביותר. זה מוכח גם. לגבי תחבורה ציבורית שהיא לא רכבת קלה, אני לא יודע לענות, מצטער.

אריאל בזיז:

תומר, החברה הזאת זה אלקטרה?

תומר בן ציון:

לא, לא, הייתה, בעבר היא הייתה אלקטרה, אבל היום זה לדעתי מודיעין אזרחי. מודיעין אזרחי זכו במכרז, כן.

אריאל בזיז:

יש לי שאלה, יש הרבה מקרים לאחרונה עם הרכבת הקלה, שאגב, מתחבר גם לבני נוער רגע. סתם, רץ ברשת סרטונים של בני נוער שתוקפים קשישים בתוך הרכבת הקלה, ולפני יומיים תקפו איזושהי נערה, וגם בעלי מוגבלויות. בקיצור, זה מקרים שעולים לאחרונה. למה אין תגובה של המאבטחים למקרים כאלה?

תומר בן ציון:

אז קודם כל יש תגובה, ולא ב...

אריאל בזיז:

כי לצורך העניין, היה איזושהו ממש סרטון שראו מישהו עם אקדח, כאילו חמוש, שהוא עם בגדים של מאבטח, והוא לא עשה כלום, שאיזה צעיר שם תקף מישהו שיכול להיות סבא שלי גם.

תומר בן ציון:

אז אני לא יודע אם אתה מכליל את המקרה הזה...

אריאל בזיז:

לא, זה שני מקרים שאני מכיר, כאילו.

תומר בן ציון:

אני מכיר, אני עד, וגם עוזי יכול להעיד שאנחנו מקבלים באופן שוטף אירועים שקורים ברכבת הקלה ואנחנו מתערבים, מתערבים עד להגעת משטרה. בסוף מי שאחראי לטפל במקרים האלה זה משטרת ישראל, זה לא אנחנו. אבל עצם זה שיש למאבטח את הסמכות הזו לעכב או להפריד לפחות במקרים של אלימות, אז זה מכפיל כוח מבחינתי. אם יש מקרה ספציפי שאתה מכיר, שאנחנו לא התערבנו, שהיינו צריכים להתערב, כמובן, ניתן התייחסות.

אריאל בזיו :

לא, לא, אני דווקא תוקף על זה מכיוון אחר. אני אומר, זה בסוף חברת קבלן, ולא בהכרח, אני לא יודע איך זה עובד, אבל אני לא יודע אם כל מאבטח בחברת קבלן עכשיו יקפוץ להתערב פיזית באירוע. איזה מנוף יש לנו עליו? איזה ביקורת יש עליו? זאת אומרת איך אנחנו, איך לצורך העניין באירועים האלה שהיו, שאגב, הוגשו גם תלונות במשטרה על שניהם, איך אנחנו יודעים, לא יודע מה, לאתר את המאבטח שהיה שם באותו רגע, ולהבין יחד עם החברה למה הוא לא טיפל באירוע, כדי להשתפר הלאה. כדי שלא יקרו מקרים כאלה.

תומר בן ציון :

אז קודם כל, המאבטחים האלה עוברים הכשרה, בהתאם לסמכויות שלהם, בסדר? אנחנו מונחים על ידי משטרת ישראל. זאת חברת אבטחה שעובדת במכרז עם הרשות, והרשות מונחית על ידי משטרת ישראל בנושא סמכויות. והוא עובר בהכשרות שלו וברענונים, הוא עובר על איזה אירועים, באיזה אירועים הוא בעצם יכול לטפל שהם לא אירועי פח"ע פר אקסלנס. ובמידה ויש מאבטח שלא עושה את עבודתו, אז אנחנו הבוסים, אנחנו המנהלים שלהם, אנחנו יודעים גם לבוא ולתחקר אירוע, לבדוק איפה פעלנו לא נכון, ולהשתפר, ברור. אם אתה מכיר אירוע כזה, יש לך סרטון, אז אני אשמח.

אריאל בזיו :

לא, רציתי לדעת כאילו רק מה התהליך, כאילו איך מתחקרים.

אדיר שוורץ :

יש לי שאלה לגבי מצלמות ואז נתקדם הלאה. עבירות כמו גרפיטי באמת קל מאוד לזהות מרחוק.

תומר בן ציון :

נכון.

אדיר שוורץ :

יש עבירות שיותר קשה לזהות מרחוק. עסקת סמים יותר קשה לזהות מרחוק.

תומר בן ציון :

גם עסקאות סמים אנחנו מזהים.

אדיר שוורץ :

עבירות כלפי נשים יותר קשה לפעמים לזהות מרחוק. אני מניח. יצא בכל זאת לזהות את המקרים גם האלה?

תומר בן ציון:

חד משמעית.

אדיר שורץ:

אתה יודע להגיד פחות או יותר?

תומר בן ציון:

בהיקפים, אני לא רוצה לזרוק סתם מספרים, אבל בהחלט יש לנו אפילו וידאו, אנחנו מדי פעם מוציאים ככה איזה לקט של סרטוני וידאו, שאנחנו מכניסים לתוך מצגת ומציגים להנהלת העירייה. ראש העיר מקבל את זה מעוזי. אני כמי שהקים את הפרויקט הזה של מוקד התצפיות, הרבה וידאו, תיעודים שהמטרה קיבלה לידיה בעת חקירה של אנשים שהטרידו מינית, פדופיל...

אדיר שורץ:

מצלמות לא מקליטות קול, נכון?

תומר בן ציון:

לא, לא, לא מקליטים קול, אסור לנו להקליט קול. אנחנו מקליטים, יש לנו מאגר מידע שמנוהל בצורה חוקית, על ידי שקד שביט שהוא הממונה על המשל"ט העירוני ומערכות האבטחה בעירייה. בהחלט.

דותן גרילק:

זה נחשב האזנה לא חוקית.

אדיר שורץ:

לא, הנחתי שגם זה...

תומר בן ציון:

כמובן שהמצלמות ממוקמות באזורים עם שילוט (ל.מ) וכו', כן.

אדיר שורץ:

תודה תומר. אליך אילן היקר.

אילן שורץ:

טוב, אז אנחנו מבחינת אגף האכיפה, יש את יחידת השיטור העירוני שמורכבת מחמישים שוטרים, ופקחים, שאחראית על כל איכות החיים בעיר. מבחינתנו הם אחראים לסיורי (ל.מ) בפארקים,

בגנים, בשוק מחנה יהודה, עכשיו לעבוד שם עם משטרת ישראל, שהמשטרה, הממ"ז הקודם, ראש העיר אישר שמי שיחזיק את השוק זה השיטור העירוני, ויש לנו שם מלא מלא בלאגן ואלימות. מי שמכיר את הסיפור, אנחנו שם כולל בגן התות, מי שמכיר את גן התות, שסגרנו אותו אפילו עם שערים, הכל, מה היה במדרחוב, סוגרים את רחוב שילה עם שני סדרנים שלא ייכנסו שם קטינים ויעשו בלאגן. זה דוגמה. יש לנו סיורי ביטחון שגם אחראים על סיורים, ועושים מבצעים כדי לאתר ונדלזים וכל מיני אלימות שקורית באזור. אנחנו נכנסים גם ליער והכל רואים. שכונות התפר שאנחנו, בכל הפארקים של שכונות התפר, אנחנו ממש (ל.מ.) שם כמו ארמון הנציב והמעבר. אני יכול להראות לכם דוגמאות מה אנחנו עושים, אנחנו כל הזמן יושבים, עושים. ציין תומר על נושא המצלמות שאנחנו עובדים איתו בשיתוף מלא. נושא הרכבת, מה ששאלת, גם אפרופו, אנחנו בין הראשונים שמגיעים לכל אירוע של הרכבת. והייתה תקופה שגם הנחיתי שהשיטור העירוני ייכנס ביום חמישי בערב, שזה שיא האלימות של הרכבת ברחוב יפו, היה שם צוותים של השיטור שעשו שם סיורים בתוך הרכבת.

לורה ורטון:

היום כבר לא?

אילן ששון:

זה בגלל כוח אדם, אז זה לא בדיוק. למשטרה יש חוסר כוח אדם, בפארק יש שם חמש מאות תקנים חסרים, וגם רצינו להקים את קדם שיטור עירוני, הקמנו בינתיים זמני עם הממ"ז. עשו שם ארבעים תקנים של שיטור עירוני מבחינת קדם אחרי שעבר במדינה החוק. מבחינתנו אנחנו עושים ממש הכל, הרבה הרבה יזום. אני יכול לתת לך דוגמאות. אני סתם רציתי לתת דוגמאות אם אתם רוצים, אז בשמחה אני אשתף אתכם.

אדיר שוורץ:

נשמח.

אילן ששון:

אז קודם כל בפארק המסילה היה הרבה הרבה אלימות וונדליזם, שתדעו. אז גם דיבר על זה תומר על המצלמות, אז גם שמנו בגן הפעמון מצלמות, גם עם שוטר וגם עם פקח שהראו עם החפ"ק מקדימה שם, עשינו הרבה. לתת לכם דוגמה של רק דוח יומי, של צוותים ש (ל.מ.) זה דוחות תנועה, איקסים, (ל.מ.), דוחות עירייה, דוחות אלקוהול, נבדקו 62 חשודים. יש שם הרבה הרבה עבודה, אבל לאט אנחנו מורידים באמת את כל האלימות שם, נותנים הרגשת ביטחון, ברגע שאתה רואה גם שוטרים, גם פקחים שם, משותפים, סיורים, אז אתה מרגיש קצת ביטחון. זה אחד המקומות האדומים מבחינתי שסימנתי אותו עם משטרה, ואנחנו עושים אותו כל יום כמעט. תפסנו, אם תראו, הקימו שם אוהל עם איזה צעירה, אני לא אכנס לפרטים, אבל בסביבות 14, תחת השפעת סמים, תבינו גם מי היה איתה אם אתם מבינים, אני לא רוצה להיכנס לזה. אז גם הבאנו את החשודים

למשטרה, עצרנו אותם, וגם הרסנו את המקום. אתם רואים, נתנו הודעה כדי שזה יהיה חוקי
והרסנו את המקום.

אדיר שוורץ:

הפקח העירוני הוא בעצם חייב איתו שוטר כדי לבצע חלק מהפעולות, נכון?

אילן ששון:

תלוי מה.

אדיר שוורץ:

מה מותר, מה בין זה לזה.

אילן ששון:

אני באלימות לא יכול לעצור, בסדר? בגלל זה הוקם השיטור העירוני. כל נושא הונדליזם וכל מה
שקורה, עבירות שהן איכות חיים, אני יכול לטפל. בסדר? בגלל זה חיברו את השיטור, עשו שיטור
עירוני בארץ, שתהיה הכפלת כוח, אוקיי? פה היה ברמות, אז היה פה מערה שהיו שם צעירים שבאו
וצרכו סמים, בחורות, הכל. בהתחלה נתנו את זה ככה, שימו לב, הם פתחו את זה, הבאנו מערבב
בטון ואטמנו את כל המערה. (ל.מ) צופים, נושא הטרקטורונים, מי שמכיר את הסיפור. אז זה סיפור
מאוד מאוד רציני, שהיו באים הבני מיעוטים לרכס, הכל, ערב שישי, עם אגוזו שהוא לא חוקי,
מרעישים, עושים בלאגן, גם החרמנו טרקטורונים. משאיות, כל הכלים, קטנועים, עד היום אנחנו
עושים את המבצעים האלה, משהו רציני, לא פשוט, והרבה כוח עובר שם. ויש גם, עשינו שיתוף
פעולה, אפילו שהרמנו מסוק לאוויר, ב (ל.מ).

אריאל בזיז:

אילן, במקרים כאלה ש...זאת אומרת, השוטרים העירוניים יכולים להפעיל גם כוח במקרים כאלה?

אילן ששון:

מה זה כוח?

אריאל בזיז:

מה זה?

אילן ששון:

אתה מדבר על פקח?

אריאל בזיז:

לא, נגיד סתם, מקרה כזה או המקרה של האוהל הזה...

אילן ששון:

פקח מסייע, יש לו סמכויות בערך של שוטר. הוא עובר קורס פקח מסייע, הוא לא פקח רגיל, הוא פקח מסייע. אגב, כשהוא לצד השוטר יש לו שווה זכויות עם השוטר, בסדר?

אריאל בזיז:

ואם הוא בלי שוטר והוא עכשיו חווה אירוע של תקיפה או משהו כזה? כאילו אם תוקפים אותו?

אילן ששון:

הוא יכול, יש לו, מותר לו.

דוד גרילק:

כל אזרח יכול לבצע, להגן על עצמו אם תוקפים אותו, קודם כל. ואפילו יש לו גם סמכות עיכוב לאירועים מסוימים, גם אם הוא אזרח ולא שוטר. אבל כמובן שביחד כמו שהוא אמר, זה מכפיל כוח. כשיש סייר ושוטר ביחד, אז גם חלק מהסמכויות של השוטר נשאבות לפקח כשהם ביחד כמובן. זה מקנה לו סמכויות.

אילן ששון:

עכשיו, לזכותו של (ל.מ) להכניס הבהרת ביניים. אנחנו ביקשנו להגדיל את השיטור העירוני ל 200, שתדעו. ראש העיר אמר, כאילו דיבר עם השר, הוא מוכן להקצות 200 פקחים, שהם יקצו 200 שוטרים. אישרו לנו חוץ מה 50, עוד 40 תקנים לקדם. אבל עוד פעם, בגלל חוסר כוח אדם למשטרה, גיוס, וכל זה, זה קצת תקוע. הקמנו שמונה פקחים, שמונה שוטרים בקדם, כדי ללמוד, בינתיים יש שם הצלחה די טובה, זה אני יודע ממפקדי התחנות והמשטרה של עוז, שלם, וכל זה, אני עובד איתם בקשר טוב. הם מנסים לגייס, אנחנו איתם בכל דבר. החרמת אמצעי הלחימה והכל. היו גם הרבה, יש את התפיסות של ממש חשודים בפח"ע וכו', שתדעו שתפסנו. אני בכוונה לא שמתי את זה פה כי אני מעדיף לא להראות שאנחנו עובדים עם הימ"ר והכל. הרבה אירועים טובים, ראש העיר מכיר את כל הדברים. תראו, תפיסת כדורים. גם היום תפסו שני חשודים, שתדעו, סתם לדוגמה, לא הבאתי את זה, עם תמונות, עם תעודות זהות מזויפות, וש"חיים עם רכב גנוב, הכל. לקחנו אותם למחלקת המיעוטים. אנחנו עושים הרבה דברים שמעדיף שלא ידעו את זה, אבל כאילו בגדול שתדעו שאנחנו מתעסקים בכל השיטור העירוני. תפיסת נשק במחסום. חשדו בו, עצרו אותו השיטור העירוני, ומלא דברים. תראו, תפיסת סמים, דיברתם על סמים, אז (ל.מ) סמים. פעילות רגלית סמויה וגלויה, שתפסו סמים. בקיצור, השיטור העירוני מתעסק בכל, בכל, בכל.

אלי אברהם:

אתם מכירים את התופעה של צוותים כמו במושב אורה, ליד זה מחסום חיזמה, שהחבר'ה, הבני דודים מגיעים ומושכים את הנערות?

אילן ששון:

אני לא מתעסק בזה.

אלי אברהם:

ומי זה הסמכות?

אילן ששון:

המשטרה. אני לא שוטר חבר'ה.

אדיר שוורץ:

כן, אתה, שיתוף הפעולה עם המשטרה הוא מ 1 עד 10, אתה שם אותו ב?

אילן ששון:

11.

אדיר שוורץ:

11.

אילן ששון:

אני עובד עם הסגן ממ"ז חזק מאוד מאוד, קצין אג"מ שלהם, עם כולם. אין דברים כאלה. שוטר, ממש שוטר כל יום.

אדיר שוורץ:

יפה מאוד. שאלות נוספות לאילן? אנחנו נתקדם לארגוני החברה האזרחית. אני אגיד רגע כפתיח, שבסוף אנחנו התעמקנו פה מאוד בגופים הנקרא לזה רשמיים בעיריית ירושלים, ובמשטרת ישראל. כמובן שבמובן הזה אין איזושהי שכבה ראשונית בהגנה מאלימות או במיגור האלימות, אבל שכבה חשובה לא פחות זה החברה האזרחית, ארגוני החברה האזרחית, וכמובן גם התחומים הנקרא לזה רכים יותר בתוך העירייה, מנח"י וכן הלאה. אז אנחנו באמת נתקדם. בקצרה...

אילן ששון:

אדיר, אני חייב ללכת לוועדה אחרת.

אדיר שוורץ:

אין בעיה.

אילן ששון:

בסדר? תודה (ל.מ.).

ציפי לוי:

רציתי להגיד לך משפט.

אילן ששון:

בבקשה.

ציפי לוי:

במסגרת העבודה שלי כמנהלת היחידה לטיפול במניעת אלימות במשפחה, אנחנו תמיד מעבירים שיעור על אלימות במשפחה ל (ל.מ) בשיטור. היה מרגש לראות איך הצוות זיהה חברת צוות שהיא במצוקה זוגית. טיפלנו במקרה, לצערי היא לא הסכימה לקבל טיפול כמו שהיה צריך לקבל, והיא נפגעה. אבל הרגישות, גם ביכולת שלכם להיות לא שקופים בהקשר של אלימות במשפחה בתוך הצוותים, וכלפי האזרחים, היא מרשימה.

אילן ששון:

תודה רבה.

אדיר שוורץ:

תודה אילן. אז אנחנו עכשיו נתקדם באמת לסקירות קצרות של ארגוני החברה האזרחית, ושל התחומים הנקרא לזה, יותר רכים בתוך עיריית ירושלים, וברוחה וכן הלאה. אז פשוט לפי הסדר כאן אצלי. אריאל.

אריאל בר:

היי. אז באמת שמענו פה את כולם, וכולם מדברים על מה הם עושים במרחב הציבורי. אנחנו כארגון ארצי, אין לנו שום שת"פ עם אף אחד מהארגונים בשום צורה. היה שת"פ עם משטרת ישראל, עם פרויקט שלא הוזכר פה, מיל"ה, שכבר לא קיים מאז הקורונה, והופסק התקצוב שלו. אז אני שמתי נקודות לא לבוא ולתת נתונים, אנחנו יודעים מה המצב, בטח בחברה הערבית, אלימות נגד נשים, רצח נשים, וכל הדברים האלה. אנחנו כארגון מתעסקים גם במתן מענה למשפחות שכבר חוו עבירות המתה ורצח, ואנחנו גם פועלים בתחום של מניעה, העלאת מודעות, הרצאות, בני נוער, פרויקטים. מאוד מתקשים לעשות את זה, כי בעצם אין איזושהו גורם שמחבר בין כל הארגונים. כל אחד מדבר בפני עצמו, ואני לא מצאתי איזושהו משהו שמתכלל את זה. זאת אומרת, משרד החינוך, משרד הרווחה, משטרת ישראל, האגף לביטחון, ועוד נושא...אני כבר אעבור פה על הנושאים ואז נראה

איך זה זה. אז הארגון כבר מעל שני עשורים. כל המשתתפים והמתנדבים שנמצאים בארגון זה משפחות של קורבנות רצח. הארגון עוסק בסיוע בליווי, עוסק בהסברה והעלאת מודעות, שינויי חקיקה והתנדבות מלאה. אנחנו לא מתוקצבים על ידי שום גורם ממשלתי, וזה גם אחד מהקשיים. אז אלימות היא אלימות, מתרחשת בכל מקום. אתם ציינתם לרוב במרחב הציבורי. יש לנו בבתים, במסגרות החינוך, ברחובות, בתוך משרדים, בצבא, במשטרה, ואנחנו צריכים לחשוב איך להתחיל למזער ולהעלות את המודעות ולמצוא כלים כדי לטפל בדבר הזה. החסמים העיקריים שאנחנו מוצאים שחוזרים על עצמם בארגון זה כמו שאמרתי קודם, היעדר סנכרון מוחלט בין הגופים, היעדר הכשרות קבועות והיעדר אכיפת נהלים קיימים. והיעדר ביצוע של תוכניות שכבר קיימות, שהיו, עשו אותן בעשרים אחוז, בחמישים אחוז, לפעמים במאה אחוז, ועכשיו גם לא עושים אותן בכלל. אז בתחום של חינוך, ומי שיושב פה מטעם משרד החינוך וגם העירייה, כל ההסברה בקרב בני נוער, יש פרויקטים במשטרה, אבל אין פרויקטים, שוב, שהם מסונכרנים ביחד עם הארגונים הנוספים. תוכנית מיל"ה, שזו תוכנית שהוכיחה את עצמה והייתה מצוינת ונעשתה בהתנדבות מבחינת הארגון שלנו, מהקורונה הופסקה כליל.

אדיר שוורץ:

למה היא הופסקה?

דודן גרילק:

לא, אני לא מכיר שהיא הופסקה, אני יודע שהיא קיימת ו...

אריאל בר:

אין לנו אפילו הרצאה אחת שיצאה מאז הקורונה.

דודן גרילק:

אולי אתם לא מוזמנים להרצאות, אבל אני יודע שהתוכנית קיימת בכל תחנה, כל תחנה דרך אגב מחויבת בפרויקט מיל"ה. נגיד סתם מה שאת אומרת, אני מכיר...

אריאל בר:

אנחנו...

אלי אברהם:

עד לאחרונה היה בפסגת זאב.

דודן גרילק:

מה זה?

אלי אברהם :

עד לאחרונה זה פעל בפסגת זאב.

דודן גרילק :

אני לא מכיר שזה לא פעיל.

אריאל בר :

אני לא מכירה עם הארגון שלנו בתוכנית של העלאת המודעות ברצח, כל מה שקורה היום בתוך...

דודן גרילק :

שוב, סליחה שאני קוטע אותך, אבל זה בדיוק מה שדיברתי. אני עוד פעם אומר, אני אשמח לעשות כנס, אשמח לחבר את כולם מחדש. אם יש דברים שנתקעו ודברים...נכון, הקורונה עצרה המון דברים, עצרה גם פעילות (ל.מ) אלכוהול.

אריאל בר :

הקורונה והמלחמה עכשו.

דודן גרילק :

המלחמה. אנחנו כן מחזירים את הדברים, אני אומר לך עוד פעם, אני לא יודע שפרויקט מיל"ה לא קיים, להפך, אני יודע שהוא קיים בכל התחנות.

אריאל בר :

אצלנו, אני מדברת על הארגון שלנו.

דודן גרילק :

יכול להיות שלא מערבים אתכם בפרויקט, אולי זה גם...

אריאל בר :

שזה מעלה סימן שאלה. זה ארגון ש...

דודן גרילק :

אז עוד פעם, אני אשמח להרים את הכפפה, לעשות איזשהו (ל.מ).

אדיר שוורץ :

טוב, נקודה ראשונה שאריאל נגעה בה היא נקודת הסנכרון (ל.מ). אני מסכים שללא ספק המסקנה מכאן קדימה, לפחות בינתיים בדיון, היא הסיפור הזה של...

אריאל בר :

עכשיו אני באמת מעלה את הדברים ואפשר לראות מה אפשר לעשות הלאה.

אדיר שוורץ :

תמשיכי בבקשה.

אריאל בר :

אני יודעת שיש הרבה הכשרות של סימולציות לצוותים חינוכיים והתמודדות נגיד לצורך העניין עכשיו עם המלחמה, אין סימולציות לצוותים בכל נושא ההתמודדות עם נושא האלימות. איך הם מזהים, מה הם עושים עם הדברים האלה, איזשהו פרוטוקול, למי הם פונים. ואני לא מכירה שיש איזשהו אחראי אזורי מוגדר שמקבל פניות כאלה ומנהל איזשהו מעקב ורשימה. והוספתי פה נקודה של לשקול אפשרות של דיווח אנונימי, כי הרבה מאוד מהמקרים, אנשים פשוט מתביישים, לא רוצים, לא מתאים להם להכניס את עצמם וכו'. ברווחה, אני גם מדברת ממקום מאוד מאוד כואב אישי, ותכף אני אגיד גם למה. אז במרכזים למניעת אלימות, מגיעות נשים ולא מבצעים מספיק את הבדיקות להערכת מסוכנות. זאת אומרת, יכול להיות שידעו שקורה משהו. שוב, אני לא באה בהאשמות, אני רק מעלה דברים ומציפה מהשטח. אין איזשהו...

ציפי לוי :

רק אם אני יכולה לציין, על בסיס מה את, מה הביסוס העובדתי לדברים?

אריאל בר :

אני לא מביאה נתונים ולא מדברת על מספרים ולא על מקרים ספציפיים, אני מעלה נושאים שהם דוברים ושצריך לראות איך מחדדים אותם, ושכולם יודעים שהם קיימים ועושים אותם. כאילו, כשיגיע, כשתוכלי אני אשמח לשמוע בזה. אני לא באה אישית לארגון, אני מדברת שוב, באופן כללי. טיפול בקטין, מבחינת משרד הרווחה, מאז חוק איסקוב אני יכולה להגיד גם בפן האישי שלא מצאנו את הפתרון לזה. יש חוקים שלא נותנים מענה עד הסוף, אבל מצד שני גם אין איזשהו פתרון או מענה מהצד השני. אני סתם אתן דוגמה, בעבירת רצח, בחוק איסקוב, שירה איסקוב נשארה בחיים אז היא יכלה להיות האפטרופוסית של הילד שלה. החוק שונה, בעצם נשללת האפטרופוסות מיד עם הגשת כתב אישום, והחוק לא קובע ולא נותן הנחיה מי בא בנעליו עד שממנים אפטרופוס. אני רוצה להגיד לכם שתהליך מינוי אפטרופוס לנו באופן אישי לקח שנה. מה עושים במצב הזה? זה סיטואציה שצריך להבין.

לורה ורטון :

מתי זה? כי היו שינויים ב...

אריאל בר :

חוק איסקוב?

לורה ורטון :

לא, האפוסטרופוסות לפני שנה אני חושבת העבירו שינויים.

אריאל בר :

קצת יותר. ועדיין, אין מענה בדבר הזה. כי אם נקרא את לשון החוק...

ציפי לוי :

במצב הביניים אין מענה.

אריאל בר :

מצב ביניים יכול להתרחש הרבה מאוד זמן, וזה מצב מסוכן. כאילו, צריך להבין מה עושים עם זה. יש הנחיה להפעלת צוותים להודעה מרה, שהם אמורים להגיע למשפחות, שהם אמורים... זה לא פועל, זה לא קיים. אנחנו הולכים למשפחות, ומגיעים ומסבירים להם למה הם זכאים, מה התוכנית שפועלת, ולמי הם פונים. מקשרים אותם למשרד הרווחה, יש את אילן שריף שאחראי, יש את הועדה לנפגעי עבירה. מה קורה במצב שיש צו איסור פרסום גורף והמשפחה, כאילו, המשטרה לא דיברה עם הועדה. זה לא הובהר, לא הוקמה ועדה, לא הוכרו נפגעי עבירה, ונוצר פער של זמן שאין טיפול. אני מדברת הכל ממקום אישי ודברים שקרו, כאילו, אני יכולה להביא דוגמאות שלא ניכנס אליהן עכשיו. אני לא מכירה אוגדן חירום למשפחות בסיטואציות האלה, שאולי צריך לצאת מהעירייה, אולי צריך לצאת מהרווחה, אולי צריך לצאת מהמשטרה. מה פועלים בכל שלב, מי האנשי קשר, מי הטלפונים, כל מה שניתן לעשות. ושוב, אני זורקת פה נושאים שאחרי זה אפשר...

רון מאיר :

כל נושא בפני עצמו.

אריאל בר :

נכון.

אדיר שוורץ :

אנחנו כמובן גם נעמיק בועדות הבאות עוד יותר. אני אשמח, ציפי, שתעשי רגע בראש, קודם כל את שאמרו גם עכשיו וגם על ידי צליל ואחרים, ותתייחסי במסודר בחלק שלך.

ציפי לוי :

בהקשר שלי.

אדיר שוורץ:

כן, כן.

ציפי לוי:

בתחום שלי. תחום של קטינים זה, עוד דמות נוספת ברווחה.

אדיר שוורץ:

אוקיי, אז בתחום שלך.

אריאל בר:

יש את תוכנית הסיוע מהמדינה, שבעצם אף משפחה בכלל, כשקורה משהו כזה, אף משפחה לא יודעת שזה קיים. זה משהו שעובר כמה סיבובים, ובדרך כלל אנחנו אלה שמגיעים ומסבירים. אין באמת שום גורם שמגיע ואומר מגיע לכם א', ב', ג'. אני יכולה להגיד לכם שוב באופן אישי שמצאתי את עצמי באמצע הלילה אצל עורך דין שרלטן שגם שמו נקשר בסיפור אחר, משלמת הרבה מאוד כסף כדי לקבל ייעוץ משפטי, בלי לדעת שמגיע לי ייעוץ משפטי. ושוב, הקשר בין המשפחות למרכזי הסיוע, המשטרה והביטחון. אני מדברת על המשטרה והביטחון באופן כללי כי יש פה כמה נקודות כואבות מאוד. אני יכולה להגיד לך שאני מתנדבת במשטרה הרבה שנים, הייתי באירועי אלמ"ב. אני גם חווה את זה בשטח, ואני גם שומעת את זה מהצד השני ממקרים שקורים, אם זה מנשים, אם זה מהמשפחות. אין לשוטרים מספיק הכשרה באירועי אלמ"ב. יש שם איזושהי בעיה שצריך לפתור אותה, אני לא יודע באיזה צורה ובאיזה מענה, אבל צריך להבין את זה. למרות שאני יודעת שמשטרת ישראל לקחה את תחום האלמ"ב כנושא טאבו, ובאמת יש שם הנחיות מאוד מאוד ברורות. אבל בתכלס...

דותן גרילק:

באיזה שלב את מדברת? בשלב החקירה, בשלב הסייר שמגיע לאירוע?

אריאל בר:

הגעה לאירוע.

דותן גרילק:

זאת אומרת, את אומרת בעצם שהסייר שמגיע לאירוע, חסר לו ידע.

אריאל בר:

אין לו באמת את היכולת, ולדעתי גם לא לזהות ולהבין הרבה פעמים מה קורה. יש הרבה פספוסים. תשומת לב לאירועים חוזרים, הרבה פעמים עולה כאילו, כבר היינו, כבר הזמנו, זה כבר פעם עשרים

שמזמינים ניידת, למה אתם לא עושים כלום? למה אתם לא עוצרים אותו? צריך להבין ולפלח את הדבר הזה. כל נושא הנשקים, שזה באופן גורף. גם אני יכולה להביא, אם תהיה ועדה ספציפית על זה, כמה אירועי אלימות קרו באמצעות נשקים של שוטרים, של מאבטחים, מאבטחים במוסדות חינוך. והנושא הזה של כיתות הכוננות עכשיו, שאני מבינה ואני בעצמי נושאת נשק, ואני גרה בישוב בשטחים, והכל מובן מאליו, אבל החלוקה היא כאילו מחלקים לחם במכולת. לא בודקים מה הרקע, לא בודקים מי הבן אדם, זה כל אחד מי שרוצה יאללה, אם 16, אם 5, כאילו, ואין אכיפה, איפה מחזיקים את הנשקים האלה? מה עושים איתם? ובסוף אנחנו נשלם על זה מחיר. תוכנית מיל"ה, דיברנו על תוכנית מיל"ה.

דותן גרילק:

אם אוכל להגיב מתישהו.

אריאל בר:

לא, אני רק אומרת את הדברים. אם נתחיל עכשיו לפתוח פה כל נושא...

דותן גרילק:

לא, גם הדברים שחשובים לסבר את האוזן.

אדיר שוורץ:

היא תסיים ואז...

אריאל בר:

סבבה. אז מבחינת הרשות המקומית, שזה העירייה, צריך להבין את כל התוכניות הקיימות וחדשות אופציונליות להסברה והעלאת מודעות. כל הפעלת התוכניות הקיימות של הודעה מרה, מרכזי סיוע והמרכזים למניעת אלימות. אנחנו בתוך הארגון מוכנים לעשות רענון, מחשבות, ימי עיון, הרצאות. ועוד נושא אחד ככה בשביל הפינאלה, הנצחה, הנצחה של נפגעי עבירות המתה. אני ניסיתי להגיש בקשה להנצחה ברמה האישית, זה לא עומד בשום קריטריון. זהו, אז הסיפור האישי שלנו זה שאימא שלי נרצחה ב 2021 בספטמבר על ידי בעלה. אנחנו בתוך הליך משפטי. בספטמבר יהיה שלוש שנים. אנחנו שבעה אחים, עם קטין, ואחד מהדברים שחווינו זה באמת במקום הזה. אני הצטרפתי לארגון בגלל הרצח, לא הכרתי את כל הנתונים והדברים האלה עד שזה לא דפק אצלנו בדלת. אנחנו משפחה נורמטיבית, לא מוכרת ברווחה, לא היו שום סימנים, הכתובת לא הייתה על הקיר, כל השאלות שבדרך כלל זה. אני באמת מאמינה שאפשר לעשות עבודה ביחד בשילוב זרועות של כל הארגונים, וכמובן בתמיכה של עיריית ירושלים. זו גם יכולה להיות תוכנית שאפשר אחרי זה לשכפל אותה לרשויות אחרות.

אדיר שוורץ:

אני חושב שאת נותנת לנו פה תזכורת חשובה מאוד שבסוף אנחנו מדברים על נתונים ומספרים, והכל כאילו קר, מצגות, פאוור פוינט, אבל בסוף מאחורי מקרי אלימות עומדים אנשים ונשים אמיתיים ואמיתיות, משפחות, חברים, אוהבים, וזה צריך לתת לכולנו את זריקת המוטיבציה ולהמשיך ולעשות עבודה הכי קשה שאפשר, כל אחד ואחת בתחמו או בתחומה. אז תודה אריאל.

אריאל בר:

תודה לכם.

אדיר שוורץ:

עורך דין לוי, מהמועצה לשלום הילד.

צליל לוי:

נכון. אז אני אציג קצת את המועצה. המועצה היא בעצם ארגון חברה אזרחי, לא נתמך. אנחנו פועלים בכל המישורים. בדרך כלל אנחנו עומדים הרבה בעניינים של קידום מדיניות ועבודה פרלמנטרית, וגם יש לנו בעצם שני כזה זרועות לשטח. אחד מהם זה המרכז לפניות וסיוע שבעצם אנחנו מקבלים פניות גם בין אם עצמאיות, בין אם גורמי מקצוע, מכל מקום, לגבי כל פנייה של כל קטין מגיל לידה עד גיל שמונה עשרה, לכל עניין. זה יכול להיות להחליף ארגון חול כי הוא מלוכלך, וזה יכול להיות שינוי שיבוץ במערכת החינוך, ממש רחב. ולצד זה יש לנו את המרכז לליווי ילדים נפגעי עבירה, שזה משהו שבעצם אנחנו עושים כבר מעל עשרים וחמש שנה, אני חושבת. אנחנו מלווים בערך כחמש מאות ילדים בשנה. המרכז שלנו בעצם מבוסס על מערך של מתנדבים, בערך כשישים מתנדבים בשנה, שמעניקים ליווי שהוא ליווי הוליסטי משפטי. זאת אומרת, זה לא רק בן המשפטי מול המשטרה ומול הפרקליטות וכל מי שמעורב, אלא גם מול הרווחה, ומענים של טיפול. אני אגיד בערך כזה ש 85 אחוז מהתיקים שלנו זה עבירות מין, 15 אחוז זה עבירות אלימות. ובעצם אנחנו יושבים פה בירושלים. הליווי אמנם הוא מכל הארץ, אבל כן בגלל דווקא השילוב הזה של המועצה בין עבודה פרלמנטרית (ל.מ), והמרכזי שטח, אז יש לנו איזו יכולת לעבוד כזה bottom up. אז ממה שאני יכולה להגיד כשאנחנו בעצם מסתכלים כזה על מגמות, על דברים שהם רלוונטיים בעיקר לירושלים זה קודם כל אנחנו מזהים שיש זמני המתנה ממש ממש ארוכים במענה טיפולי לילדים שנפגעו מינית. בעצם המצב בישראל הוא מאוד מאוד טוב במובן הזה שכל ילד זכאי לטיפול ברגע שהוא נפגע פגיעה מינית, בין אם יש תיק פלילי או בין אם אין תיק פלילי. אבל אנחנו רואים זמני המתנה מאוד מאוד ארוכים, וגם אני אגיד את זה כזה בעדינות, אבל יש איזה קושי בתעדוף, גם במרכזים האלה. כי יש תיקים באמת שהם יותר רף חומרה נמוך, ובאמת הם יכולים להמתין את החודש, חודשיים, אבל סתם דוגמה של תיק במקרה שאני ליוויתי, נערה שנאנסה וחשפה פגיעה אחרי עכשיו שנתיים שהיא שתקה לגביה, אז גם ההורים, העולם שלהם כרגע התמוטט עליהם, וגם הנערה חווה פה איזשהו כרגע אירוע ממש משברי ומסעיר, והיא לא יכולה לחכות את זמני ההמתנה האלה, ובטח לא ההורים שצריכים שנייה את ההחזקה ומישהו שיגיד להם בכלל איך מטפלים במקרה הזה. אז זמני ההמתנה יכולים להגיע לכמה חודשים, ובאמת או לי אפילו ברור שכולנו

עוסקים במציאות של משאבים מוגבלים, אבל אפילו ברמה של לתעדף, אז פה אנחנו רואים בירושלים איזשהו קושי מסוים. עוד דבר שהוא באמת בעיה ברמה הארצית, אבל אפשר למצוא לו פתרון ברמה היותר מקומית, זה שיש חוסר מענים טיפוליים בעבירות אלימות. שבכללי אני אגיד רק שיש עלייה בכל הארץ בעבירות אלימות, בעבירות של אלימות בפעוטונים, ואלימות במסגרות החינוכיות. ואין מענה, אין מענה טיפולי. בעצם הילדים האלה אחרי, לא יודעת מה, נחשף משהו עכשיו באיזה פעוטון בגן, כל ההורים באקסטזה, גם המשטרה מכירה את זה, יש הרבה בעיות בתיק הפלילי בגלל שההורים לא מכירים את המערך הפלילי והמון פעמים ככה בלא שהם יודעים, אבל הם משבשים את החקירה, והם נשארים עם איזשהו ריק מאוד גדול שאין מענה טיפולי, אין מי שיקשיב להם. הילדים האלה לרוב מופנים לקבל טיפול כללי דרך קופות חולים, אין שום מענה שהוא מכוון לעבירות אלימות. זה דווקא כן מקומות שלעירייה, אני חושבת, יש יכולת לתת מענה. וגם בסוף משהו שחשוב לי להגיד ככה בנימה אישית, בסוף אנחנו עובדים עם ההורים האלה. זה הורים שאנחנו בתור חברה נפגוש שוב ושוב. כל פעם שהם יפנו למסגרת הם יביעו את החוסר אמון שלהם במסגרות, וכולם בסוף סובלים מזה. אני חושבת שכולם יכולים לדמיין את הטייפ קאסט של אנשים שלא סומכים על אף מערכת. אז ככל וכאלו בעצם אנחנו נקדים לזה תרופה למכה, וניתן להורים האלה איזה כן מענה טיפולי, איזשהו כן יכולת להחזיק את המורכבות של המקרה, אז גם אנחנו נצא מזה ככה נשכרים. אנחנו במועצה עושים הרבה פעילות של אאוט ריצ'ינג, בייחוד לאוכלוסיות עם מאפיינים מיוחדים, זה יכול להיות החברה הערבית, זה יכול להיות החברה החרדית. אנחנו עובדים הרבה בעצם עם המוקד סיוע של החברה החרדית, וגם אנחנו עכשיו עובדים הרבה לכיוון החברה הערבית שגם פתחנו קו וואטסאפ לפניות בשפה הערבית, שעובדים בו מרכז שלנו בעצם שתי עובדות מהחברה הערבית שמתפעלות אותו. יש לנו גם ליווי משפחות שהוא משפטי, כזה הוליסטי, בשפה הערבית לחברה הערבית. וככל ובאמת לעירייה יש פה איזה נקודת יתרון מסוימת, שהיא יש לה גישה ישירה לתושבים שלה. ולכן, ככל ובעירייה, בועדה הזאת, בועדה אחרת, החליטו כן לעשות את האאוט ריצ'ינג הזה, אז אנחנו חושבים שיש מקום גם להנגיש את השירותים האלה, כמו השירות שלנו, כמו השירות של העמותה לנרצחים ונרצחות, וכן כאילו שהעירייה תאגד איזשהו משהו שהוא באמת להנגיש את השירותים האלה. אני אגיד דבר אחרון, אחרון, שעוד דבר שאנחנו כן יודעים שהוא קצת יותר דרמטי בירושלים, המון פניות שמגיעות אלינו בנושא האלימות של פקחים בתחבורה ציבורית. מקרים גם יחסית מתוקשרים. גם עוד דבר שאפשר לעשות ברמה באמת הלוקאלית, לא צריך לחכות כאילו לאיזשהו משהו ממשרד התחבורה, זה לבצע הכשרות לפקחים שמתמודדים עם קטינים בסוף, וזו התמודדות מאוד שונה מאשר עם בגירים. המון פעמים קטינים, פקח ניגש אליהם, זו ההתמודדות הראשונה שיש להם עם מי שהוא גורם אכיפה כלשהו בחיים. הם נלחצים, הם נלחצים. ובסוף יש איזו אסקלציה של האירוע. אז ממש ברמה מקומית אפשר לבצע הכשרות לפקחים, הכשרות לפקחים בתחבורה ציבורית, איך לגשת לקטינים, איך לדבר עם קטינים, איך לאכוף במקרה כזה אכיפה מונגשת ומותאמת. זהו.

אלי אברהם :

אני אגיד בהקשר הזה שהעירייה (ל.מ) הקמנו צוות של עשרה עובדי שעברו גם הכשרה וגם מקבלים הדרכה שבועית גם על פגיעות מיניות. ואם זה בתחום הגילאים של קידום נער 13-18, אפשר להפנות אלינו גם כן.

אדיר שוורץ:

צליל, היה, אתם בעצם נמצאים בקשר שוטף עם גורמים מתוך עיריית ירושלים, או...

צליל לוי:

אנחנו נמצאים בקשר שוטף עם גורמי רווחה.

אדיר שוורץ:

ספורדי יותר ו...

צליל לוי:

לא, לא, גורמי רווחה בקשר רציף, עם כל מי שבעצם פועל בתחום הלוקאלי כאילו, של העירייה ועבירות מין, בקשר רציף גם מרכזי מיטל כמובן, כאילו מרכזי טיפול, מרכזי סיוע שיושבים בירושלים. כן, קשר רציף עם פרקליטות ירושלים, משטרה.

אדיר שוורץ:

תודה. אני אגיד שבקריאה לך, בקריאה לכם, שיש אירוע שמזוהה כאירוע דווקא מדיניות, נאמר המועצה לשלום הילד כגוף מדיניות, אתם מזהים שעיריית ירושלים יכולה, נוטים לחשוב רק על הכנסת כמקום לעשות בו דברים מהסוג הזה, ואני חושב שבאמת גם ברמה הלוקאלית יש לזה הרבה עניין, אז הדלת פתוחה לגמרי, בוודאי גם אצלי, אני בטוח שגם אצל דר' ורטון, אצל כולם. זאת אומרת, זה...

צליל לוי:

אני כן אגיד שאני חושבת שהדבר הכי כאילו קריטי שבאמת עיריית ירושלים יכולה לעשות ובאמת להיות חלוצה בעניין הזה, זה לתת מענים טיפוליים לילדים שנפגעו באלימות. זאת אומרת, זה ממש מחסור שאנחנו מזהים ברמה ארצית. המקרים האלה בעלייה מטורפת וההורים האלה בנוקקות מאוד מאוד גדולה, כולל הילדים. ואין לזה שום מענה כרגע.

לורה ורטון:

יש (ל.מ) של העירייה במכון חרוב, וכל הקומפלקס הזה, גם קידום נוער ופועלים שם בשיתוף. כך גם אתם (ל.מ). אבל אני חושבת שזה קשר שטוב (ל.מ), אני חושבת שיש לגבי ההכשרות, זה חשוב, גם לפקחים וגם לעוד עובדי עירייה להיות יותר חשופים לסימנים וחשוב להבהיר גם לדוח, לא רק לאנשים, לא רק לשוטרים, אלא בכלל.

צליל לוי:

אני כן אגיד, אבל אני אוסיף דבר אחרון, שאנחנו במועצה כן מרימים פרויקט, בעצם רץ כבר פרויקט שנקרא פרלמנט לנוער. זה בעצם, אנחנו עושים הליכי שיתוף עם נוער, ולשמוע את דעתם גם בצרכים שלהם לענייני מלחמה, וגם בצרכים שלהם בענייני פנאי או מה יעזור להם ומה זה, וככל וצריך מידע כזה, אז יש לנו אותו, ואנחנו מתעסקים איתו, ואפשר, מי שצריך אותו מוזמן לפנות אלינו בנושא הזה.

אדיר שוורץ:

תודה צליל. מוריה? בקצרה, מוריה היא המנכ"לית של המטה למאבק לסחר בנשים וזנות. בבקשה.

מוריה רודל סולופ:

סליחה על האיחור. האמת שבאתי לפה ישר מפגישה עם הסיוע המשפטי של מחוז ירושלים, של משרד המשפטים, ורק במפגש איתם, עם הסיוע המשפטי, עלה פער מאוד מאוד גדול בקשר שהם מצליחים לעשות עם ארגוני הסיוע המקומיים לנשים במעגל הזנות, כשהבקשה הייתה שרק ננסה לתווך ביניהם לבין ארגוני הסיוע ולהפנות אליהם נשים שורדות זנות כדי שהן יוכלו לתת להן סיוע משפטי חינם שהן יודעות לתת. אבל אני אתחיל מאיזושהי אמירה כללית. המטה הוא ארגון לובי ומדיניות, הוא לא ארגון סיוע וטיפול, הוא הארגון היחיד בנושא של זנות שמעניק, מתעסק בכל הנושא של חקיקה, לובי, שינוי מדיניות, אכיפה. זנות היא קצה הרצף של אלימות, רובה אלימות נגד נשים, לא רק, יש גם נערים בזנות, קטינים וקטינות בזנות, וברגע שאנחנו מתארות ומאתרים נשים שנמצאות במעגל הזנות אנחנו בעצם נותנות להן סיוע הוליסטי כי המצב שלהן לא מתחיל מהזנות. אז כשמאתרים אישה שהיא שורדת זנות, מגלים גם הרבה פעמים על אלימות במשפחה, על אלימות בין בני זוג ועל המון המון מקרים שהובילו אותה לתוך מעגל הזנות. צריך לחדד ולהגיד את מה שהרבה אנשים לא יודעים. הזנות החל משנת 2020 אינה חוקית במדינת ישראל, צריכת הזנות היא לא חוקית מאז שעבר חוק איסור צריכת הזנות.

ציפי לוי:

צריכת הזנות היא לא חוקית.

מוריה רודל סולופ:

צריכת הזנות אינה חוקית. הזנות עצמה אין בה שום עבירה פלילית, העבירה הפלילית היא על המשדל והמסרסר, ועל ה...אני אקרא לו זנאי, אפשר לקרוא לו צרכן או לקוח. יש בהחלט זנות בירושלים. לא רק שיש זנות בירושלים, יש גם מקרי סחר למטרות מין וסחר בבני אדם בירושלים, רק לאחרונה נחשפה רשת כזאת של סחר בנשים מדרום אפריקה, המשטרה מכירה, מקרה מאוד מאוד קשה על קצה הרצף האלים של סחר בנשים, התעללות, כליאה. המקרה נמצא בחקירה. כל מאבק שהעירייה תיכנס בו של אלימות נגד נשים חייב לכלול בתוכו את המאבק במיגור הזנות, כי

הזנות היא תחילת הרצף, אני אגיד, של אלימות נגד נשים. אני אגיד מילה על אכיפה, היה כאן...מי נציג משטרת ישראל?

דובר:

דותן.

מוריה רודל סולופן:

הקשבת, אמנם הגעתי באמצע, סליחה, הקשבת לנתונים של העשייה של משטרת ירושלים. אני אגיד שהמשטרה נמצאת בשנים האחרונות בירידה מאוד מאוד קשה של אכיפה של חוק איסור צריכת הזנות. בשנת 2023 חולקו במחוז ירושלים שלושה דוחות לזנאים. אנחנו כולנו מבינים שלא היו רק שלושה מקרי זנות במחוז ירושלים בכל שנת 2023. אז האכיפה נמצאת במקום מאוד מאוד טוב מאז שהתחילה החקיקה. ולא רק זה, גם מילה אחת על המלחמה. יש הרבה נתונים ומחקרים שמוכיחים גם על המלחמה בעזה, וגם על מלחמה בכלל, שמאז תחילת המלחמה יש עלייה בצריכת הזנות ועלייה באלימות שמגולמת בתוך צריכת הזנות. כלומר, נשים במעגל הזנות חוות יותר אלימות, מועדות לפרענות של אלימות קשה יותר, והרבה פעמים זה פוגש אותן קודם, מאחר והן הנשים המוחלשות ביותר. יחד עם הירידה באכיפה המצב הוא מאוד מאוד קשה, ואנחנו, ויש המון עבודה שאנחנו מקוות לעשות עם המשטרה בנושא של אכיפה. אני אתן רק שתי מילים על מענים, מבחינת, דיברת על חברה אזרחית. בירושלים אין הרבה מענים. יש את מרפאת לוינסקי, עכשיו עברה לרחוב ינאי.

לורה ורטון:

כן, בנושא של זנות.

ציפי לוי:

שמאי.

מוריה רודל סולופן:

שמאי, סליחה, בנושא של זנות. היא נותנת מענה גם לנשים וגם לגברים. בערך שישים אנשים בממוצע מטופלים שם בשנה, למעלה ממאה שמגיעים לבדיקות רפואיות, זה בלוינסקי, גם נשים וגם גברים. יש את גלגל, שזה מענה של עלם, לצעירות עד גיל 21. לא מדובר שם באופן מובהק על זנות, אבל כדי לא לסגור דלת לנשים ערביות ונשים חרדיות, אבל יש מתאם רחב בין הנשים שמגיעות לגלגל לבין נשים שנמצאות במעגל הזנות. יש את לא עומדות מנגד, שזה מרכז הסיוע הגדול ביותר במדינת ישראל לנשים בזנות, שהוא בפריסה ארצית והוא מעניק גם שירותים בהחלט בירושלים. זה מבחינת קצת על חברה אזרחית בעשייה שלה של זנות, לא של אלימות במשפחה או אלימות באופן כללי, שם בהחלט יש עוד...

צליל לוי :

יזהר! יזהר לא עובדים פה?

מוריה רודל סולופן :

גם, גם יזהר עובדים במחוז ירושלים, נכון, לא רק, וגם מגיעים הרבה לנערים וצעירים שנמצאים במעגל הזנות. קצת מילה על מה אני חושבת שהעירייה יכולה לעשות, אולי הועדה הזאת למיגור אלימות יכולה לעשות. קודם כל להכיר יותר טוב את העשייה של ארגוני השטח. ובעצם לייצר כאן הבנה של מה בדיוק עושים כל הארגונים שמניתי, ואני בטוחה שיש עוד שאולי לא מניתי. ויחד איתם לייצר איזושהי תוכנית, איזושהי תשתית של קשר ארוך יותר, עם יעדים קונקרטיים ומדדים של איך ממגרים זנות בירושלים. אפשר לקשר את זה בהחלט לאלימות באופן כללי, יחד עם ארגוני הסיוע. אני חושבת שאם נזמין אותם הם ישמחו לבוא, והם צריכים גם לשבת כאן. בוודאי מרכז הסיוע היה טוב לו היו יושבות פה, פעיל כ 46 שנה.

אדיר שוורץ :

הוזמנו כמובן.

מוריה רודל סולופן :

מה?

אדיר שוורץ :

כמובן שהם הוזמנו.

מוריה רודל סולופן :

אז אני, יש עכשיו מנהלת שמתחלפת, אבל...

לורה ורטון :

יש להם מרכז גם חדש, מדהים.

מוריה רודל סולופן :

נכון, במלחה. שווה לראות איך אנחנו מצליחים לייצר שיח שכולל בתוכו את כל ארגוני החברה האזרחית שעוסקים, אני אגיד בזנות, אבל באלימות בכלל. אני מאוד אשמח אם ירושלים כעיר הבירה של מדינת ישראל תהיה האחות הקטנה של תל אביב. בתל אביב יש את יום המודעות הארצי לנזקי הזנות, המון עשייה על מודעות של עסקי הזנות ומאבק בזנות. נשמח מאוד להרחיב את העשייה הזאת עם ירושלים, שדווקא תהיה דוגמה ומופת לערים אחרות. ראשון לציון אני אגיד הפכה לזירת זנות קשה, שאנחנו מנסות להיכנס בה. אני חושבת שירושלים בהחלט יכולה להרים את

הדגל בהעלאת מודעות כללית. ואני אשמח לעוד הבנה של איך אנחנו פועלים יחד עם החברה האזרחית. אפשר לארגן איזשהו תיאום ציפיות כזה עם ארגוני חברה אזרחית בתחום של זנות.

אדיר שוורץ:

תודה מוריה. אין ספק ששווה דיון נפרד ראשוני ואחריו הרבה הרבה עשייה. אז תודה.

ציפי לוי:

אולי נכון שאני אתייחס לנושא הזה של הזנות, בחלק הזה, אחרי מוריה, ואחר כך בהקשר של האלימות הכללית. אבל...

אדיר שוורץ:

אז נתחבר אליך בהמשך, וציפי בבקשה, הבמה שלך.

ציפי לוי:

אז קודם כל אני אגיד שאנחנו חוגגים שלוש שנים להקמת המרכז לטיפול בנשים וגברים על רצף הזנות, שלוחה של לוינסקי בירושלים. שזה משהו שהוא לא היה מובן מאליו בכלל, כי כל השנים קודם גם חלק מהתרבות העירונית לא אפשרה.

לורה ורטון:

זה היה מאבק לא פשוט וזאת ההצלחה, כן.

ציפי לוי:

זאת הצלחה מדהימה, כי יש לנו מרכז טיפולי שיש בו כשישים מטופלים ועוד המתנה. ואנחנו מתבססים...

מוריה רודל סולופן:

זה בלוינסקי?

ציפי לוי:

לוינסקי, מרפאת לוינסקי הירושלמית. השלוחה הירושלמית.

מוריה רודל סולופן:

כן, כן.

ציפי לוי:

החלק של המרפאה לצערי מאז, החוק אמנם חוקק, אבל התקציב שהיה איתו נגמר ועדיין לא חודש, ולכן החלק המרפאתי הוא לא, אין לנו כרגע את הניירת מהמרפאה, וזה חמור מאוד, ואם אין את הכתובת אז...

מוריה רודל סולופן:

יחד עם החוק עברה החלטת ממשלה על תשעים מיליון שקלים, והיא הסתיימה, לשלוש שנים, והשלוש שנים הסתיימו.

אדיר שורץ:

תשעים מיליון שקלים לא לירושלים, בכלל.

מוריה רודל סולופן:

לא, לא, בכלל.

ציפי לוי:

בכלל, בכלל. אבל בירושלים, מה שחשוב לדעת, שהקמנו מערך טיפולי, שהוא זכה ממש לשיתוף פעולה של הקורות. ואנחנו הגענו למצב של המתנה, המתנה של לקורות לטיפול. וגם הסלים הגמישים, כל הסיוע הכספי שמדינת ישראל נותנת לנשים על רצף הזנות, ירושלים במקום 1 במיצוי שלו, כי ממש אנחנו תפרנו אחד לאחד את הדרך לממש את הסיוע הכספי לנשים בזנות.

אדיר שורץ:

אז מה הפער התקציבי?

מוריה רודל סולופן:

אני לא יודעת מתוך התשעים מיליון ש"ח שחולקו והסתיימו בשלוש שנים להגיד כמה מזה היה ספציפית פר רשויות. זה היה למשרדי ממשלה, לא רשויות מקומיות.

ציפי לוי:

נכון, אנחנו, המרכז שלנו...

מוריה רודל סולופן:

רווחה, בריאות.

ציפי לוי:

המרכז שלנו, התקצוב שלו בא ממשרד הבריאות.

מוריה רודל סולופן :

כן.

ציפי לוי :

אנחנו הפטלפורמה. כן. אז, אנחנו נעשה יום עיון שבו אנחנו ממש נזכור את כל ההצלחות ואת כל שיתופי הפעולה ואת כל המתווה והחזון העתידי.

מוריה רודל סולופן :

יום עיון, הכוונה על זנות, ספציפי?

ציפי לוי :

כן, זנות ספציפית, ממש. ב 13 לנובמבר. אנחנו נוציא הזמנות וכו'. זה גם תאריך, כי אנחנו מעבירים את הטיפול בזנות, כבר לא יהיה אצלנו, יהיה במחלקת שלם, לא ביחידה לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. אבל בהחלט...

מוריה רודל סולופן :

שזה גם בעירייה, מחלקת שלם?

ציפי לוי :

כן, כן, זה חלק מגוף רווחתי. אז בהקשר הזה אני חושבת שזה דווקא ציון דרך מדהים.

מוריה רודל סולופן :

ממש.

אדיר שוורץ :

ציפי, אני לא רוצה לערבב בשר וחלב מה שנקרא, אמנם זה אירוע מקצועי בלי פוליטיקאים וכן הלאה, אבל אני כן אשמח שאם זה מתאים שחברי ועדה שזה מעניין אותם יוזמנו לדיון ויוכלו להגיע.

ציפי לוי :

בשמחה, וגם אני חושבת שאחר כך נוכל לבוא עם התוצרים, לדיון כאן יחד עם מוריה ועם כל העמותות ש...

אדיר שוורץ :

אז שרטטנו את המסלול קדימה בהקשר.

מוריה רודל סולופ:

ומשפט אחד אחרון, אני חושבת שדווקא הקשר שיכול להיות כאן עם מחוז ירושלים והמשטרה הוא סופר חשוב, כי בעיה מאוד מאוד מהותית שאנחנו יודעות לסמן זה נושא האכיפה.

אדיר שורץ:

מעולה. מצוין, אז ציפי בבקשה.

ציפי לוי:

אז אני אגיד רק עוד משהו, שמישהו דיבר קודם על האוהלים של צעירים ש...

רון מאיר:

אילן ששון.

ציפי לוי:

אוקיי, אז אני יכולה להגיד שמהסנונית של עובדות של מרפאת לוינסקי שהגיעו לעבוד שם כמאתרות וכמגשרות, וזה נחל הצלחה מאוד מאוד טובה. כרגע עם הצוותים, כי זה מאוד מאוד רגיש, אבל גם במגזר החרדי. במגזר החרדי כבר עדינה נכנסה, אז יש לזה ככה הדים חיוביים, ואני מקווה שזה ימשיך. אבל זה נראה, זה....

מוריה רודל סולופ:

אני אזכור לחזור אלייך לגבי היום עיון בנובמבר.

ציפי לוי:

כן, בנובמבר.

אדיר שורץ:

שאר הנושאים, רגע, לורה, בואי נתקדם, ציפי, שאר הנושאים בסקירה שלך.

ציפי לוי:

עוד שני נושאים חשובים. אז ככה, ב 2019 אני חושבת שהייתה הקדנציה הראשונה של ראש העיר, אז כל הנושא של אלימות במשפחה הוא מאוד מאוד מונכח בעיריית ירושלים. גם ברמה של המענים בשטח וגם ברמה של הגברת המודעות. אני יכולה להגיד שאני כמנהלת היחידה מגיעה לכל יום עיון או לכל מסגרת הכשרה של עובדי עירייה ונותנת ידע של שעה וחצי על תחום האלימות, כדי שחלק מהתודעה השירותית של עובדי העירייה תכלול גם את היכולת להיות לא שקופים עם מצבים של אלימות במשפחה. ולכן (ל.מ) זו דוגמה מצוינת לדבר הזה. אז במקרה שלנו זה גם קרה עם לצערי אסון לא פשוט, שאחת משוטרות האכיפה ושיטור שהפכה להיות קורבן לאלימות של בן זוגה, אתם

שמעתם על זה בתקשורת, שהוא דקר אותה והרעיל אותה והיום היא משותקת, כאילו סיפור מאוד קשה. אבל בסך הכל, הם מאוד היו פלטפורמה שעזרה לה, והם זיהו את זה, מה שהיא לא רצתה בהתחלה לזהות, הם זיהו. אז אני רק אגיד באמת שעיריית ירושלים, ככה, בכל לשכת רווחה יש עו"ס אלימות. כל לשכת רווחה יש עו"ס שמתמחה בתחום של אלימות במשפחה. מעבר לזה, היו שני מרכזי, יש שלושה מרכזים למניעת אלימות, אחד של מזרח העיר, ושניים של ויצו ויד שרה. ויצו לאוכלוסיה הכללית ויד שרה לאוכלוסיה החרדית. שני המרכזים האלה נסגרים השנה, אחרי שהם פעלו כבר מ-1925. הסיפור הוא בגלל שאנחנו החלטנו לקחת את נושא הליבה של אלימות במשפחה, להעביר אותם לתחום אחריות רשותית, לא אצל עמותות, אלא אחריות רשותית, ואז אנחנו גם מרחיבים אותם. לכל אזור יהיה מרכז למניעת אלימות. אם היום יש שניים עירוניים ואחד אזורי, היום יהיו ארבעה אזוריים. וזה להכפיל את צוות הכוח אדם כמובן ולהכניס את כל הנושא הזה לטיפול צמוד ללב מה שנקרא של הרשות, ושהטיפול יהיה גם טיפול מערכתי. האישה הקורבן או הגבר הקורבן, שני בני הזוג, וילדים העדים לאלימות. זה מערך שירותים מאוד מאוד גדול, וכשהנושא של הועדה היה אלימות במשפחה, אנחנו ממש נרחיב את זה ונסקור את זה. אז הולכים לקום, עכשיו כרגע ויצו נסגר, יד שרה בדרך להיסגר אחרי נובמבר, זה עושה פקק על הטיפול, אבל אנחנו כבר הוצאנו מכרזים למנהלות המרכזים, אז זה ממש עניין של זמן שזה יקום וייתצב. אני אגיד שראש העיר גם הקים את המערך, מוקד 106, שלוחה 5, שנותן מענה ייחודי לאלימות במשפחה, כמו ער"ן לתחום הנפשי, אלימות במשפחה, ואני עונה לקו הזה כל השבוע ובסופי שבוע נשים אחרות, אז זה קו, לצערי הוא לא מספיק, לא מספיק מפנים אליו.

לורה ורטון:

אבל זה ייחודי וזו יוזמה של ירושלים, וקיבלנו הרבה תמיכה, אפילו הבעת קנאה מערים אחרות שאין כזה אופציה בשום מקום אחר ברשות מקומית.

ציפי לוי:

אז זה משהו שהוא ככה מאוד חשוב, וגם אתם מוזמנים להפנות ולהיעזר בהתייעצויות ובכל מה שיהיו. עכשיו, אני אגיד שהנושא של הערכת מסוכנות הוא חלק בלתי נפרד מעבודה בתחום האלימות. הערכת מסוכנות וחלופות הגנה מותאמות. אז אני אגיד שבשעות היום אז לשכות הרווחה בכל מחלקה, אמרתי שיש עו"ס אלימות, המרכזים למניעת אלימות שכרגע נסגרו הקיימים ונפתחים חדשים, רשותיים, אבל אני אגיד שמערך הכוונות משלוש וחצי עד למחרת שבע וחצי בבוקר, יש תמיד יכולות לפנות ועו"ס יוצאת אל האישה, אם זה במשטרה או אם זה במסגרת, אנחנו משתמשים הרבה פעמים בספרא, בבניין מספר 1 שיש שם אבטחה בשעות שהן לא שגרתיות כדי לפגוש שם נשים נפגעות אלימות, לעשות להן הערכת מסוכנות ולקבוע את חלופת ההגנה המתאימה, בין אם זה צו הרחקה או צו מניעה או יציאה למקלט, וזה ממש ככה משהו שאנחנו עושים אונליין.

אדיר שוורץ:

בכיר?

ציפי לוי:

איד?

אדיר שורץ:

בכיר, בחוץ?

ציפי לוי:

לא, בתוך ה... בפנים. פשוט, אין לנו, יש לנו בעיה כי למשטרה אי אפשר להגיע, כי ברגע שהיא נכנסת למשטרה, אז היא חייבת להגיש תלונה. המשטרה לא יכולה לקחת, לשמוע אותה, ולכן אנחנו משתמשים במרחב ה...

דודן גרילק:

המשטרה, גם לסבר את האוזן, משפט קטן לדברים שלך, ברגע שיש טלפון וגם אם אחרי זה יש טלפון שרוצים לבטל את התלונה, אין דבר כזה, נידת תגיע. וזה אותו רעיון, ברגע שהיא נכנסה לנקודת משטרה, גם אם היא תרצה לצאת, אנחנו נשים עליה את היד.

ציפי לוי:

שיתוף הפעולה עם המשטרה, נגיד שמאז הרצח של אביטל רוקח בערך לפני שש שנים, שבע שנים, אז נוצר נוהל טיוב, שזה נוהל מאוד מאוד מרשים ומרגש, כי זה אומר שכל תחנת משטרה, כל שבוע, בימי חמישי, אמורה לעבור על כל רשימת הנשים המאוימות. ואחת לחודש היא נפגשת עם הרווחה כדי לעשות מעקב על הדבר הזה, וסל האבטחה כולל את מערכת המוקדים שאם אישה נכנסת לתוך מערכת המוקדים, אז ברגע שהטלפון שלה מופיע על הצג, מוזעקת נידת גם בלי תשואל, בלי...

דודן גרילק:

אני רק אחזק את מה שאת אומרת, שזה ברמה של פעם בשלושה חודשים, אם אני לא טועה, ברמה של מפקד מרחב, שהוא עובר על השמות.

ציפי לוי:

פעם בחצי שנה.

דודן גרילק:

פעם בזה, וזה גם זה, עובר גם תת ניצב, עובד במשטרה, יושב, מפנה את הזמן שלו, יושב עם עובדות רווחה, עם קציני אלימות במשפחה, עובר שם שם, ומחליט באיזה רמה היא תהיה עטופה מבחינת המעטפת של המשטרה.

ציפי לוי:

תחנת מוריה גם זכתה להכניס עו"ס משטרה בתוך המיכל, והעבודה היא מדהימה, אחרת. אנחנו מקווים שגם בתחנת הבירה זה יהיה ככה וגם בתחנות...

דותן גרילק:

המשטרה עכשיו מקימה מחלקי משפחה. זה אומר שבתוך מחלק המשפחה יהיה עובדת סוציאלית שהיא שוטר, קצין משטרה שהוא, ההתמחות שלו זה נושא אלימות במשפחה ואלימות בילדים גם.

אדיר שוורץ:

בכל תחנה או במרחב?

דותן גרילק:

בכל תחנה.

אדיר שוורץ:

בכל תחנה.

דותן גרילק:

בכל תחנה, זו השאיפה כמובן. עם כל הקשיים של הכוח אדם והגיוס גם, אנחנו צריכים שיתגייסו למשטרה העובדות הסוציאליות האלה.

ציפי לוי:

באותה מידה גם בתוך המרכזים למניעת אלימות יש עו"ס משטרה. אז העו"ס משטרה של המרכז, (ל.מ) של המשטרה, צריכים לעבוד ביחד כדי שגם להחזיק את הנוהל טיוב, וגם להחזיק את הטיפול השוטף, אז זה בהקשר של האלימות במשפחה. אני אגיד שיש לנו גם שני מרכזים לטיפול בפגיעות מיניות בבגירים. אם מיטל זה לקטינים, אז מרכז תמר ומרכז אלמה זה לבגירים. אלמה זה המרכז שהקמנו לפני שלוש שנים, שמטפל במגזר החרדי, טיפול בפגיעות מיניות בגירים למגזר החרדי. אני אגיד שהמרכזים האלה מופצצים בפניות, יש המתנה, הייתה המתנה של שנתיים למאתיים נשים, קיצצנו את זה, זה המתנה של עשרה חודשים. כרגע יש רק מאה בהמתנה. ולשכת ראש העיר עם מעורבות של גיל ריבוש והכל, אז ממש הקצו עכשיו תקציבים כדי לנהל את ההמתנה אפילו, כדי לקצר אותה. ואני אגיד גם שמהו מאוד ייחודי שהם עשו, תקשיבו רגע, הם נתנו אפשרות לעובדים סוציאליים שבתוך התחנה, בתוך המרכזים, שעובדים בחצי משרה, כי זה המקסימום שאתה יכול לעבוד, בחצי משרה במסגרת המרכזים, לקבל, מגיעים לטיפול פרטני בתעריף פרטי. זאת אומרת, בהקצאה של העירייה. העירייה לוקחת מכספה כדי לממן עוד אפשרויות לטיפולים כדי לקצר את ההמתנה, ושנשים יקבלו סיוע בזמן סביר מאז הפנייה שלהם. אז זה משהו מאוד מאוד חשוב. מעבר, הזנות כבר דיברתי עליה, אני ארחיב עם נתונים והכל כשיהיה לנו דיון ייחודי בעניין הזה.

אבל אני רק רוצה להגיד שאנחנו על זה. עכשיו זו תקופה קשה שהמרכזים פורקו, אנחנו מחכים להקמת מרכזים חדשים, אבל עדיין אם יש התערבות חירום היא נעשית או במחלקות או בשעת הכוונות, ואם יש בקשה להתערבות תהליכית, עדכון קליני, נכנסים לרשימת המתנה, כשיקמו מרכזים, ניתן לזה מענה. וכל מרכז יהיה מאה אנשים בטיפול, זאת אומרת שארבע מאות איש יטופלו בו זמנית במרכזים הקליניים, מעל הטיפול הרווחתי הסוציאלי במחלקות.

דותן גרילק:

אני חייב לשאול, מרכז אלומה, מכירה את מרכז אלומה?

ציפי לוי:

אלומה? ברור. מרכז אלומה זה...

דותן גרילק:

מילה קטנה, מרכז אלומה יושב בבית שמש אמנם, אבל הוא נותן שירות לכל ירושלים ולפריפריה. זה מרכז מדהים שמשלב בתוכו עובדים סוציאליים, שני חוקרים שהמשטרה משקיעה שם במשרה מלאה, חוקרים יושבים שם וגורמים לזה שהנפגעות לא צריכות להגיע לתחנת משטרה, הן יכולות לקבל שם עד עשרים וארבע שנות שינה, תקני אותי אם אני טועה.

ציפי לוי:

שלושה ימים.

דותן גרילק:

שלושה ימים, להישאר שם במקום עד שמפנים למקלט, במידה ואין מקום באותו רגע למקלט, עם סיוע מיידית של חוקרים שגובים את התלונה, הם נחשפים למקום ידידותי, עם מקום לילדים גם. אפילו אני הייתי שם בביקור, אז יש שם אפילו משחקיה לילדים, ממש ממש עוטף, שזה בשיתוף גם פעולה.

ציפי לוי:

(ל.מ) עם ירושלים גם, אז אנחנו נצליח למלא אותו. אבל אני רק אגיד שמה ההבדל בין אלומה למקלט?

אריאל בזיז:

אני מקווה שלא.

ציפי לוי:

מה ההבדל בין אלומה למקלט? לאלומה אתה יכול להגיע בכוחות עצמך, אישה יכולה להיות גם צעירה, היא יכולה, לא קטינה, צעירה, אישה, זקנה. כל המדרג של הגיל יכול להגיע בלי הפניה, בלי כלום, ולבקש סיוע בזמן אמת, בתקווה שיש מקום, אם לא אז מפנים למקום אחר. אבל הרעיון הוא באמת שכל מי שחוזה אלימות במשפחה...

אדיר שוורץ:

מי מפעיל מרכז כזה?

ציפי לוי:

משרד הרווחה.

אדיר שוורץ:

משרד הרווחה, כן.

ציפי לוי:

משרד הרווחה. אבל הרעיון הוא באמת שזה כמו מרכז הגנה ששם השוטרים הם שוטרים אזרחיים והם מטפלים בתלונה ולא צריך לגשת למשטרה, אותו דבר באלומה, האישה יכולה, אם רוצה, היא לא מחויבת.

דונית גרילק:

היא לא מחויבת להגיש את ה...

ציפי לוי:

אני רק אזכיר לכולנו שבניגוד לילדים שיש חובת דיווח עליהם, נשים הן לא חסרות ישע, אז אין חובת דיווח. יש חובת יידוע בדבר דרכי הטיפול. אבל האישה סוברנית להחליט אם היא רוצה עזרה או לא, ועד כמה היא, ואיך היא מנהלת את מערכת היחסים הזוגית שלה בין אם היא פוגענית או לא. זה חשוב לזכור את זה. אבל באמת שיש ניסיון באמת להקיף את כל הדבר הזה ולתת מענה רציף.

אדיר שוורץ:

תודה ציפי. הצטרף אלינו חבר הועדה, חבר הנהלת העיר דור לוי. אליך אלי, בקצרה בבקשה.

אלי אברהם:

כן, אני אגיד בקצרה.

אדיר שוורץ:

כבר נגעת פה בכל מיני כיוונים.

אלי אברהם :

בדיוק. הדוברים דיברו חלקית שקידום נוער בעצם הוביל אותם לתוכנית השלושים יחד עם המשטרה, תוכנית מיל"ה יחד עם המשטרה וגם עם הפרקליטות. יש שתי תוכניות שלא הוזכרו פה, בנושא של בכלל של הרשתות החברתיות. אנחנו, יש לנו מחלקה שמטפלת בנושא של בריונות ברשת, בכל סוגי הפגיעות שיש ברשת. וגם להזכיר בנושא של הזנות, אז קיבלנו היתר מהיועץ המשפטי להיכנס לאתרים שהם אתרים שעוסקים בזנות, ולנסות לאתר שם נערים וצעירים שהם בגילאים שעוסקים בזנות, ולנסות לטפל ולעזור להם. יש לנו תוכנית נוספת שקשורה לספורט, לכדורגל, יחד עם אגודת הספורט למניעת אלימות במגרשים. רק לאחרונה היה טורניר לגבי שני נרצחים מהנובה, יחד עם בית"ר ירושלים. והתוכנית הזאת כבר כמעט עשור פלוס, וההצלחה מאוד גדולה. כל התוכניות האחרות דובר עליהן קודם לכן, ציינתי את זה, מיל"ה ואחרים.

אדיר שורץ :

אשריכם לעבודתכם הטובה. אני חושב שקידום נוער כגוף מאוד מאוד ותיק שמטפל הרבה מאוד שנים מטעם העירייה, הוא שותף משמעותי, שותף וגם נמצא פה מחזיק תיק הנוער. אני חושב ששותף משמעותי מאוד להרבה מהגופים כאן, ונשמח...

אלי אברהם :

לא הזכרתי פה את ה (ל.מ) שגם בבית ספר הניסויי וגם יחד עם נערו וצעירות חרדיות בבית ספר ינון.

אדיר שורץ :

אחרונות חביבות לוועדה זו, נציגות הביטחון הקהילתי.

מוריה אברהם :

טוב, אז אנחנו ככה נגיד בגדול שאנחנו עובדים פה עם מספר שיתופי פעולה, גם עם המשטרה וגם עם קידום נוער. חלק מהדברים כבר עלו פה לפני כן. אנחנו פועלים גם בתוך בתי הספר, בחינוך הפורמלי, עם מדריכי מוגנות שנמצאים במספר בתי ספר, במספר תיכונים, באמת במטרה כמה שיותר לצמצם התנהגויות אנטי סוציאליות לאלימות. וגם אנחנו פועלים במרחבים שונים בחוץ, אם זה סירות הורים שנמצאים תחתינו שמסיירים בסופי שבוע במרחבים השונים, בלילות. אנחנו משתתפים גם בפעילויות קיץ השונות שיש פה בעיר, גם מחצלות במזרח ירושלים, במספר מוקדים, וגם בתיכון הניסויי, באוהל המרכזי. פרויקט השלושים במזרח ירושלים הוא גם בשיתוף איתנו.

לורה ורטון :

סליחה, אתן מגיעות לכל סוגי בתי הספר?

מוריה אברהם:

במדריכי מוגנות?

לורה ורטון:

כן.

מוריה אברהם:

אנחנו נמצאים, השנה היינו בשמונה בתי ספר. שנה הבאה אנחנו...

לורה ורטון:

ממלכתי, ממלכתי דתי, חרדי?

מוריה אברהם:

גם וגם.

לורה ורטון:

הכל? כן?

אדיר שוורץ:

למה נבחרו דווקא השמונה האלה מתוך...?

מוריה אברהם:

אנחנו כל שנה עושים איזשהו תעדוף גם בהתאם לתקציבים שמגיעים, לראות מי בתי הספר שדחוף להיכנס אליהם. וככה, אם נשאר לנו עוד אפשרויות אנחנו נכנסים לעוד.

אדוה מובשוביץ ירס:

זה ביחד עם המרחב השני?

מוריה אברהם:

נכון, זה תמיד בא ביחד. זהו, תוכנית לצדכם שגם בתחנת מוריה, וגם בלב הבירה, וגם בשפט. בלב הבירה זה איזשהו פילוט שמתחיל עכשיו עם הציבור החרדי, לנערים ממשפחות מורכבות. שזה בעצם ליווי של ההורים, בעזרת מרצה מקצועי, למספר פגישות. יש כאן משהו להוסיף?

אדוה מובשוביץ ירס:

זה על רגל אחת.

מוריה אברהם:

כן, בגדול.

אדיר שוורץ:

תודה, וישר כוח.

לורה ורטון:

אפשר רק להבין יותר מה המדריכים עושים? איזה מן, זה דברים חד פעמיים, זה סדנאות? אפשר להסביר קצת על ה...?

אדוה מובשוביץ ירס:

בעצם המדריכים, מדריכים בלתי פורמליים בתוך החינוך הפורמלי. בדרך כלל הם נמצאים בשעות בית הספר, והם נותנים את המענה שם. אותו בן נוער לא יכול להגיע נגיד למורה או שהמורה לא מסתובב בכל המחששות מסביב, אז בעצם הם נמצאים שם בשביל לאתר, בשביל לדבר את הבלתי פורמלי, ולראות אם צריך לסייע, צריך להכווין, עם שיחות אישיות ודברים כאלה.

לורה ורטון:

אז זה פרטני?

אדוה מובשוביץ ירס:

בעיקר פרטני. יש גם מדי פעם כל מיני סדנאות או כישורי חיים שהם מעבירים בתוך בית הספר. וזה בעיקר העבודה הזאת.

לורה ורטון:

מקווה שתוכלו להתרחב.

אדוה מובשוביץ ירס:

גם אנחנו, גם מקוות.

לורה ורטון:

מאיפה התקציב בעצם ש...

אדוה מובשוביץ ירס:

המשרד לביטחון לאומי.

ציפי לוי:

אבל ההורים בהתנדבות?

אדוה מובשוביץ ירס:

הסיירת הורים זה בהתנדבות, כן. שזה מעצמה פה בירושלים.

ציפי לוי:

שזה דבר מיוחד.

מוריה אברהם:

יש פה תשע שכונות, ובחלקן שנים.

תומר בן ציון:

סיירות הורים מול מנהלים קהילתיים, עובדים בשיתוף עם...

מוריה אברהם:

אנחנו עובדים בשיתוף פעולה מלא עם מנהל קהילתי, ומנהל תחום נוער, ושוטר קהילתי.

אדיר שוורץ:

ישר כוח. אני אגיד ל...

ציפי לוי:

כל השכונות כאן מרושתות ככה? כל השכונות מרושתות?

מוריה אברהם:

עם הסיירת הורים? אנחנו צמוד למנהל קהילתי. כשאין שיתוף פעולה עם מנהל קהילתי אנחנו בדרך כלל (ל.מ).

ציפי לוי:

איך זה במזרח?

מוריה אברהם:

לא, רק בציבורי.

תומר בן ציון:

נשמח לדעת איפה אין לכם שיתופי פעולה, כי יש לנו רכזי ביטחון קהילתיים בשכונות, בחלק מהשכונות בעיר, והיכן שאין שיתוף פעולה ואנחנו רוצים, אנחנו מדרבנים להקים סיירות כאלה. אני יותר מאשמח, אני אתן לך גם את מספר הטלפון שלי, בסדר? אנחנו נדחוף להקים משהו...

לורה ורטון:

אני דווקא, אני באתי משיבה על הנושא הזה על רכזי ביטחון קהילתיים, והם רוצים באמת שיותר שיהיו בכל שכונה.

תומר בן ציון:

במעבר העיר יש לנו 24 מנהלים קהילתיים, מתוכם רק ב 16 יש רכזי ביטחון קהילתיים, יש לנו פער של 8.

לורה ורטון:

גם במזרח יש שניים.

תומר בן ציון:

ובמזרח...

לורה ורטון:

יש שניים.

תומר בן ציון:

כן.

ציפי לוי:

פער של 8 בגלל?

תומר בן ציון:

תקציב, סדרי עדיפויות. זה בסדר גמור, אני לא מבקר אף אחד, אבל זה התקציב שיש לנו. זה גם חמישים אחוז משרה, זה חצי משרה, במנהל קהילתי הוא עובד 4 שעות עיוניות. אנחנו מפיקים את המקסימום מחמישים אחוז משרה, וגם לא בכל המנהלים הקהילתיים. יש לנו איזו השלמה של רכזי ביטחון רובעיים בארבעה רובעים בעיר, אבל שוב, אין כמו רכז ביטחון שהוא שייך למנהל הקהילתי והוא מיינדד לטובת הצרכים של המנהל הקהילתי והתושבים.

ציפי לוי:

אולי גם אפשר לתת להם הכשרה בהקשר של אלימות במשפחה? שיהיו...

תומר בן ציון:

אין לרכזים האלה סמכויות.

ציפי לוי:

לא סמכויות, לא סמכויות, לראות, להפנות. לזהות, להפנות.

תומר בן ציון:

ברור. חלק מהפעילות שלהם זה באמת אם הם מזהים תופעה או בעיה כלשהי, אז הם מציפים אותה, הם בקשר ישיר גם עם המשטרה, וגם עם האגף. כמובן שאם יש משהו אז אנחנו מעבירים לטיפול של הגורמים הרלוונטיים. פונקציה חשובה מאוד.

אדיר שוורץ:

אני חושב בסוף, אנחנו צריכים לסיים. אני אגיד שבעיניי בסוף הסיפור הוא לצופף את הרשת. אלימות תמיד תהיה, ולצערנו בכל מקום, וגם כאן במדינת ישראל, ובירושלים, בואו נגיד שאלימות היא לא תופעה נדירה. מכל הסוגים, ומכל הסוגים שמנינו, וגם אלה שלא מנינו. הסיפור הוא לצופף את הרשת. ואני חושב ששיתוף פעולה של מענה חלקי כזה, ומענה חלקי כזה, ועוד מענה חלקי ועוד מענה, מייצר מענה שהוא הולך ונהיה יותר ויותר שלם. השאיפה של כל הגורמים כאן מסביב לשולחן היא באמת לצופף את הרשת הזאת, וככל שרשת תהיה קשורה זו בזו, זאת אומרת, ככל שהסנכרון, שיתוף הפעולה חזק יותר, שוטף יותר, גבוה יותר, כמו שנשמע שמתקיים בחלק מהמקומות, כמו מה ששמענו על שיטור, אכיפה והמשטרה, אבל גם עם החברה האזרחית, וגם עם הגורמים בעיריית ירושלים, וגם וגם וגם, ככה יהיה, וזה בהחלט מטרה שהועדה הזאת שמה לנגד עיניה בשנים הקרובות, לראות איך כל הזמן א' מצופפים את הרשת, ב' מהדקים את שיתופי הפעולה, מהדקים את הקשרים, מאתרים את המקומות שבהם הרשת פרוצה וצריך לטוות רשת חדשה, וזאת המטרה של כולנו. דיוני ההמשך שלנו יעסקו בדרייל דאון בנושאים האלה. דיברנו על נושא הזנות, אבל גם באלימות במשפחה וגם דיונים על מרחבים ספציפיים שצריך לראות איך נותנים להם מענה שלם, מכל מיני כיוונים, ועבירות של קטינים ועבירות על קטינים, ועבירות של רכוש, והשחתת שלטי נשים, וונדליזם, ואנחנו נעשה פה דרייל דאון בכמה נושאים לאורך הקדנציה. כמובן שהעבודה החשובה מתבצעת בין הועדות, ואני קורא לכל מי שזיהה כאן ניצן של קשר ושיתוף פעולה שאפשר לעשות, באמת גם לממש אותו, לא להשאיר את זה ככה רשום על דף יפה, ולתת לאוגוסט לעשות את שלו, אלא לסגור מעגלים כמה שיותר מהר. וכמובן שנשמח לשמוע על כל התקדמות בדיונים הבאים של הועדה. אני רוצה להודות לכל מי שהגיע והגיע. עובדי העירייה המסורים כמובן, אבל אפילו עוד יותר האורחים שלנו מהחברה האזרחית וממשטרת ישראל. בשורות טובות, תשמרו על עצמכם. והדיון ננעל. תודה רבה.